

Árpás Rózsa

IV.
REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

ÁRPÁS RÓZSA

Elbeszélő költemények, próza,
üzenetek a jelennek és a jövőnek

ISBN 978-963-12-8312-9

Budapest, 2016.

Árpás Rózsa eddig megjelent költeményei, írásai:

I. FORGÓSZÉLBEN

<http://mek.oszk.hu/07500/07519/>

II. KERESLEK, „KÉKMADÁR” PÁROM

<http://mek.oszk.hu/08300/08380/>

III. ÉLETNYIRBÁLT VÁGYAK

<http://mek.oszk.hu/10600/10638/>

TISZTELET AZ ÉLETTÜSKÉKET LETÖRDELŐ, A KÖZJÓÉRT,
AZ EGÉSZSÉG ŐRZÉSÉÉRT TENNI KÉSZ BÁTOR EMBEREKNEK!

Tartalomjegyzék

KEDVES OLVASÓK!	5
ÜZENETEM A JELEN ÉS A JÖVŐ KÖLTŐINEK!	9
KEDVES NYUGDÍJASOK, BÖLCSKORÚAK, ÖRÖKIFJAK!	10
HÚGOM SZÜLETÉSNAPJÁRA	12
MEGYEK FELÉD	13
JÓ EMBEREK! KÉRLEK BENNETEKET, ÉN, ÁRPÁS RÓZSA!	14
NÉHÁNY KÖLTŐ VERSEIRŐL	14
KIS FILOZÓFIA.....	15
RITMUS KÖZBEN.....	16
ÉJI VIHAR	17
A „MODERN” VERS	19
ODÁIG, MÍG.....	22
KEDVES VERSSZERETŐ INTERNET OLVASÓ!	23
ÜZENET.....	24
A NAGY KÉRDÉS	25
A NAGY KÉRDÉS C. VERSEMHEZ	26
SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK, ÉLETÚTRAVALÓ T. ÉVIKÉNEK!.....	28
A BUNKÓ	29
REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT	30
HENYE-EJNYE!	30
PROKLAMÁLÁS SZÓCSEPÜLÉS	32
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	33
ŐK MÉG A TANÚK	34
ÁLDOTT BIZAKODÁS	36
SZERELMI KALITKA.....	39
VÁLJAK, NE VÁLJAK?.....	39
FIGYELEMFELKELTŐNEK SZÁNT GONDOLATAIM A VILÁG ÉS HAZÁNK JELENÉRŐL ÉS JÖVŐJÉRŐL, 2013	40
Jónyer Mária, a KSH osztályvezetőjének levele Árpás Rózsa húga, Gizella részére.....	43
Köszönetnyilvánításom Jónyer Máriának, a KSH Grafikon c. újságában Árpás Rózsáról közölt megemlékezése tiszteletére	44
JÓNYER MÁRIA ÚRHÖLGY JÓVOLTÁBÓL MEGJELENT EMLÉKEZÉS SZÓ SZERINTI TARTALMA	45
PAPP LÁSZLÓ HÁROMSZOROS OLIMPIAI BAJNOK, KÉTSZERES EURÓPA- BAJNOK HALÁLÁNAK 10. ÉVFORDULÓJA EMLÉKÉRE, 2013. OKTÓBER.....	50
TISZTELT OLVASÓ.....	53
ÁRPÁS RÓZSA, ÖNMAGAMRÓL	54
BÚCSÚ AZ ÉLETEMTŐL!.....	55

KEDVES OLVASÓK!

Sok szeretettel köszöntöm Önöket. Leírhatatlanul, mély, soha el nem múló lelki fájdalommal közlöm, hozom Mindannyiuk tudomására, hogy egyetlen, drága jó édestestvér-nővérem, ÁRPÁS RÓZSA KÖLTŐNŐ életének 90. évében örökre lehunyta okos két szép szemét, lelkének tükrét. Halála pótolhatatlan veszteség nekem, hazánknak és a nagyvilágnak! Született Bukarestben 1924. október 9-én, elhunyt Budapesten 2014. augusztus 9-én. Temetése szeptember 2-án volt a rákoskeresztúri Új Köztemető 53-as szóróparcellájában, B oldal, 48-as márványoszlop, felülről a 11-es sor. Árpás Rózsa (1924-2014).

Az I-II. világháború pokla a férjhezmenését, családalapítását megakadályozta. Korhű, kordokumentum költeményei, írásai az Írószövetség magasra értékelt elismerése mellett önmagukért beszélnek. Magasan kiemelkedően bizonyítják, igazolják átlag feletti, zseniális, kivételes költői tehetségét. Szívjóságával, nagy emberszeretettel írt irodalmi alkotásai nemzetközi méretűvé szélesedtek, életműve hazánk és a világ számára KÖZKINCS. Hálás köszönetem ebben közreműködő jótévedőinknek, a Magyar Elektronikus Könyvtárnak és az Országos Széchényi Könyvtárnak. Mint testvérhúg, Árpás Gizella Szilvia, Dr. V. D-né, gyémántokleveles közigazda, bízom a többre törekvő, irodalmat kedvelő, jóakarátú emberekben, hogy életműve, magasan ívelt szellemi alkotásai, költeményei, írásai fennmaradnak generációkon átívelő szárnyalással örökre. A költők Parnasszusán foglal helyet!

Mindketten édesapánktól az örök optimizmust örököltük, édesanyánk, mint a legtöbb édesanya, a születendő gyermek utódok jövőjét féltette, ezért aggódott, szorongott. (Az ő szavait idéztem.) Rózsa nővérem önmagáról mondta a következőket: Én lényeglátó, realista karakter vagyok, a közélet tisztaságának, a családi élet mindenhatóságának apostolnője. Költeményeiben, írásaiban óv, véd, nyugtat, vigasztal, irányt mutat, merre, hogyan tovább, int, figyelmeztet, meggondolatlan cselekedetektől visszatart, ERŐT AD. Számunkra ő volt a napsugár, lelki vigasz, éltető erő, védőbástya. A szellemi arisztokráciának, a felelősen gondolkodóknak a költőnője. Tanítani kellene egyetemi szinten és középiskolában. A párválasztás előtt álló fiatalok számára nagyon fontos. Mindkettőnk további vágya: könyv alakban minden család asztalán ott lenne a helye, költeményeit szavalja, írásait olvassa diák és művész ünnepen!

36 éven át Budapest XI. kerület, Albertfalván, a Fegyvernek utca 6. földszint 1-ben közös háztartásban, egymást féltve, szeretve és egymásra vigyázva éltünk. Kívánságom, hogy a ház bejáratánál, a kapunál, a névtábla fölötti részen emléktábla őrizze örökre a nevét!

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Öröszép ajándék nekem és örök tanulság, történelem mindenki számára rólam szóló verse, HÚGOM SZÜLETÉSNAPJÁRA és az ELLENSZÉLBEN I-II., az ÁLOM ÉS A NAGYBETŰS ÉLET (található az I. FORGÓSZÉLBEN c. kötetben, megjelent a <http://mek.oszk.hu/07500/07519/> címen és antológiákban). Híres mondása, jó tanácsa: Két bűvös szó: akarat és szeretet boldogsághoz elvezet. Úgy legyen, amen!

Hálásan köszönöm Mindazoknak, akik továbbadják magasröptű eszmei mondandóját, terjesztik ÁRPÁS RÓZSA örökbecsű és örök aktualitású alkotásait! A Jóisten áldásával kívánok Mindannyiuknak jó egészséget, sok örömet, boldog családi életet!

Sok szeretettel és tisztelettel

a testvérhúg

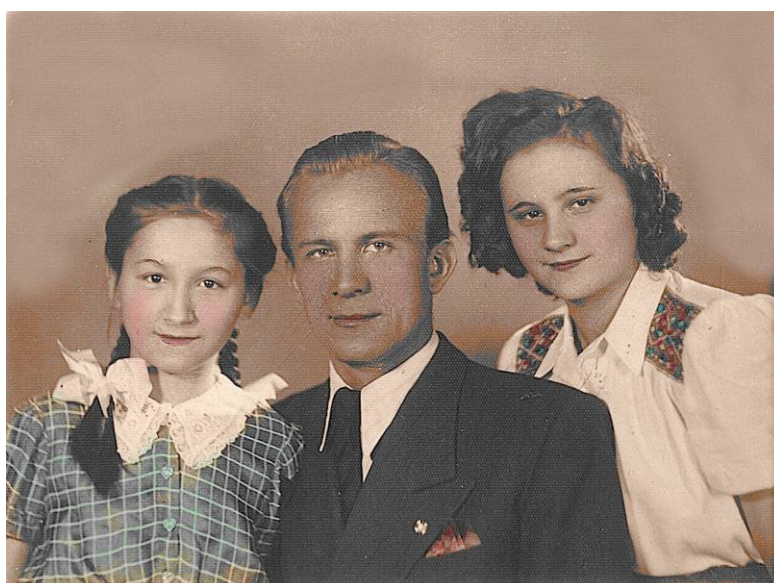

Édesanyánk, Horváth Róza
(Tamánd, Arad m., 1893. júl. 14. - Budapest, 1963. febr. 23.)
1922-ben készült kép

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Szüleink - Árpás József (Tura, Pest m., 1879. aug. 27. - Budapest, 1956. szept. 20.)
és Árpás Józsefné Horváth Róza 1924-ben

Id. Árpás József és gyermekei második házasságából: Gizella (11),
Róza (19), és első házasságából, ifj. Árpás József (26), 1943

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Id. Árpás József, felesége - Árpás Józsefné Horváth Róza Rozália és gyermekei második házasságából - bal oldalon Árpás Rózsa, jobb oldalon Árpás Gizella, 1950

Árpás Rózsa 9 hónapos korában, 1925

Árpás Rózsa 26 éves korában, 1950

ÜZENETEM A JELEN ÉS A JÖVŐ KÖLTŐINEK!

A **KÖLTŐK**, az **ÍRÓK**, az **ÉLET** „**ütőerén**” tartják a figyelmüket, és jeleznek: **minden megszületett embernek joga van az emberséges élethez! „Élni és élni hagyni!”** ősi zsidó közmondás, nemes, szép, bölcs elv, tanítás, ma világszerte különösen aktuális érvényű.

Buzdítom a költői, írói tehetséggel megáldottakat, osszák meg élményeiket, tapasztalataikat **Hazánkkal, a Népekkel, a Világgal! Alkotásaik utat nyithatnak a „Parnasszusra”!**

A szavuk, a mondandójuk lehet gyógyír, aranylelet, „oroslánüvöltés a népek sivatagában”! Az elültetett életképes gondolatmagocska kikel, gondozásra buzdít, **élteti az embert, az emberiséget!** Bizakodom, hogy ez által is jobbra, **élhetőbbé lesz a világ!**

Kérem, ez üzenetemet szíveskedjék továbbadni! Köszönöm.

Ajándékul bátorításként, biztatásként mutatóba nyújtom át az **Uránusz** Kiadó néhány **Kláris Antológiáját** és azonos nevű, negyedévenként megjelenő folyóiratait.

Megtalálható történelmi dokumentum költeményeim, írásaim e nevezett kiadónál, valamint az Interneten: <http://mek.oszk.hu>, a keresőben **ÁRPÁS RÓZSA** néven, I-III fejezet, a IV. rész folyamatban van.

Bp., 2014. május

KEDVES NYUGDÍJASOK, BÖLCSKORÚAK, ÖRÖKIFJAK!

Sok szeretettel köszöntlek Benneteket, Önöket. Köszönöm a Sorsnak, a Mindenhátónak, megmentő orvosainknak, hogy az átélt háború, üldöztetés, forradalom, a sokféle megpróbáltatásnak kitett egyéni sorsok, szenvedések után megélhettük idős korunkat, megőrizve hitünket, becsületünket, tisztességünket.

ÁRPÁS RÓZSA vagyok, 31 év óta a XI. kerületben, Albertfalván élek. 1924. október hónapban születtem, a csillagok állása szerint az örök egyensúlyra, az igazságra törekvő mérleg jegyében. Foglalkozásom demográfus, végzettségem filozófus, esztéta, mai hivatásom költő. Munkás családból származom, Édesapám az építőiparban mestervizsgázott szakmunkás volt. Apai szájhagyomány szerint az őseink kisnemesek voltak, Édesapámnak és Testvéreinek a karaktere, jelleme, erkölcsi tartása, szellemisége, genetikai örökségként ezt igazolta, ill. igazolja. Anyai Nagyapám Arad megyében, nagybirtokon, elismert, megbecsült főintéző volt. Drága jó Szüleink ezt a magasabb rendű, többre törekvő szellemiséget hagyták reám és Húgomra életúttravalónak.

A vesztes világháborúk, a gazdasági világválság évtizedekig elhúzódó hatásai, a munkanélküliség, a nyomor, a megaláztatások mély nyomot hagytak fogékony gyermeklelkemben.

13 évesen karácsonyra, iskolai rendezvényre színdarabot írtam és rendezésemben elő is adtuk, az iskolavezetés, és a szülők örömeire, amelyet meghatódottan fogadtak. Ezt követően hosszú évekig permanensen szakmai helytállásra összpontosítva, túlmunkák végzésével nem maradt időm az irodalom aktív művelésére. A 40-es éveim közeledtével kezdtem papírra vetni életből merített, az emberi gondolkodást javítani akaró, felelősség-ébresztő prózai és költői gondolataimat.

Életművem első része az INTERNETEN található. Megkereső címem, ÁRPÁS RÓZSA: I. FORGÓSZÉLBEN <http://mek.oszk.hu/07500/07519/>

A II. befejező rész ugyanitt lesz olvasható a közeljövőben, címe: KERESLEK „KÉKMADÁR” PÁROM.

Kérem a KEDVES OLVASÓT, hogy a megkereső címeimet adja tovább ÉRDEKELT BARÁTAINAK, ISMERŐSEINEK!

ŐRIZZÉK és TERJESSZÉK MONDANDÓM GONDOLATISÁGÁT, hogy a NÉPEK TENGERÉBEN A KÉTES KIMENETELŰ JÖVŐBEN NE SÜLLYEDJEN EL A MAGYAR NÉP „BÁRKÁJA”!

Bízom abban, hogy jobbító szándékom, igyekezetem nem volt hiábavaló, értő fülekre és szívekre talál!

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Köszönöm szíves, megértő fáradozását, fáradozásukat!

KEDVES NYUGDÍJAS TÁRSAIMNAK TARTÓS JÓ EGÉSZSÉGET, HOSSZÚ
BOLDOG ÉLETET KÍVÁNOK, KÍVÁNUNK!

Emlékeztetőül idézem ERŐMERÍTŐ (1997) c. költeményemből a befejező
szakaszt:

„...Miként part kísér folyamat
épített reményen botladozik
az ősökformált ÉN!,
lágyan és serkentőn, mint a fény, ölel
a mából visszanéző TEGNAP,
felitat könnyet,
legyűr – mert kell! -
mindig van gondot,
segít megnyerni a HOLNAPOT!”

Tisztelettel

Budapest, 2010. június 4-én

ÁRPÁS RÓZSA és

Testvérhúgom, Gizella-Szilvia Dr. Vans Deziderné oec. Dipl.
okl. közgazda, rendszerszervező
nyd.

Tel.: 204-3634

HÚGOM SZÜLETÉSNAPIJÁRA

Akkor, 1932. áprilisban vidult az égbolt, a táj,
pillangószárnyon repdesett
a fürkésző gyermeki képzelet,
napfényben fürdőztek a bárányszerűek,
a termékenyült virágzó ág
hintázott, örvendett:
egy maglódi kicsiny kis házban egy piciny óriás,
egy formás, szép kisleány született, kis Húga
egy testvérváró, hétéves, golya-, s kéménylőnek.

A világban, és itthon a hazában, a kis házban
szorongató, éhkoppot szóró, válsághuzat zörgetett;
Édesapa örült, éppen mire a gyermek megérkezett,
a didergő nincstelen telet elfűjták ölelgető szelek,
Ő, flaszkoptató gyalogolás után
építkezést, munkát, reményt talált.
Édesanya bizakodik, vigasztalja Párját, önmagát,
orvostalan szüléstől meggyötört lelke
cirógatja kis családját, majd csak lesz valahogy...!
Jó, hogy kislány lett! A két kislány
majd segíti, félti, vigyázza egymást.

A hatvanötödik áprilisi reggel rideg, sötét,
vigasztalan, mint az irigy tekintet,
elvitte a fagy a gyümölcsfák virágát...
A válságrém élénkül, fenyeget, fegyvert gyárt,
félelemtől, jövőtől retteg, vad, kegyetlen,
aprópénzt számolgotó, örvény felé sodródó a világ!

A két egykori kislány kezüket el nem engedőn tipeg,
vigyázza, félti, segíti egymást. Köszöntő, szíves
ajándékuk: kincstekintet, igazgyöngy-könnyek.
Jövőt szépítőn formáló, nemes célt teremtő EMBEREK!
Ha én, sugallatok Nővére egyszer majd nem leszek,
lélektelen, zord közönytől óvjátok meg TESTVÉRHÚGOM
és MINDET, KIK
HEGYCSÚCSNYI TUDÁSSAL SZENVEDTEK!
Ők, a ma KÜZDŐK jövőjét jelenítik meg:
fergeteges, meglopott évtizedek csak a vállukat,
becsületes létbe vetett hitüket nem törték meg!

Alkonyi fénysugár! Melenged
törékeny LÉNYÉT, LÉNYÜKET!

Azt, aki majd Gizikém Szilvikém
SZERETETT TESTVÉRHÚGOM
bánatos szívét megértéssel, gyengédséggel
szeretettel vigasztalja, vigyázza,
jó cselekedetén legyen ISTEN ÁLDÁSA!
Mindazt a jót, lélekmegértést
szeretetet, amit HÚGOCSKÁMNAK
és más magányos ÖREGNEK JUTTATOTT
Ő IS KAPJA VISSZA HALMOZOTTAN!

2014

MEGYEK FELÉD

Megyek feléd
komolykodó bakfis ficánkolással
szemérmes pirulással
rettent kíváncsisággal
mohón figyelve önmagam

megyek feléd, haladva időben, térben
kutatva, keresve, hol, merre vagy
téged hív suttogó szavam az éjben
a reszkető, elhaló szélben

hol vagy hát, géplombik, könyv rejteget?
Hol van rejteked?
Türelmetlen szemem rebbenve kutat
hallom végre a hangodat?
Nem, nem Őt kerestem. Nem Te vagy!
Megyek feléd, nyújtsd felém a karodat.
Horpadt síri ágyból jő e hívó hang?
Nem, nem lehet! Te élsz, élsz, okos vagy
és érzem, keresel Te is híven,
Az éteren átrezeg hívó szavad
vihar vág arcomba
nyelem a könnyem
és megyek feléd töretlen hittel

Jaj, csak megismerj!
Hajam aranyát szálanként
lopkodja a csúfolódó Nyár,
a lábam felserkent, de
bakfis tűzzel köszönt a szemem.

Én vagyok az, akit keresel
Jöjj, te is nyújtsd felém kezed.
többé el sohase eressz.

Árpás Rózsa
1964

JÓ EMBEREK! KÉRLEK BENNETEKET, ÉN, ÁRPÁS RÓZSA!

Isten eddig engedett élnem. Gizikémmel, édes Húgocskámmal, Tündi Babámmal igaz szeretettel féltettük, vigyáztuk egymást. Szüleink szerető féltésével!

Kérlek Benneteket, vigyázzátok Öt. Szeressétek, óvjátok helyettem. Ő igaz, JÓ EMBER! MEGÉRDEMLI!

A ROKONLELKŰSÉG GYAKRAN TÖBBET ÉR, MINT A VÉR SZERINTI ROKONSÁG!

A VILÁGOT URALÓ PÉNZMÁGNÁSOKNAK ÉRDEKE A FELISMERÉS: AZ ÖNJÓLÉT BIZTONSÁGÁT NEM A FEGYVEREK, A SZÉTTERÍTETT KÖZJÓLÉT BIZTONSÁGA TARTJA ÉLETBEN!

NÉHÁNY KÖLTŐ VERSEIRŐL

Szalma közt hentergő kócos purdé gondolatok
böfögnek elő a verseiből
és hiszi öntelt kéjelgőn, ő költő!
Ó nyelvünk, ízes, színes gondolatvilágunk
de meg csúfoltattál!
Álalatok – álköltők! – csúfolódik az ÉRDEK!
Böfödjétek selejt gondolatotok
ti balga költőcskék! Hiszitek,
ez kell a népnek?

Míg a süket, vak szótekervényeket silabizálja, és
röhög buja szóficamokon,
nem kér helyet a hatalom-megosztásból!

KIS FILOZÓFIA

A növő, kíváncsi emberke
tevékeny, kapkodó kis keze
terítővel együtt ránt – tálat,
ügyesen szabdalja a – sálat.

Lecke készítéshez nincs kedve,
pajkos, csak játékon jár esze.
– Szakmát, pályát én nem választok,
híres focizóként utazok!

Kelletlen végzi a munkáját,
italra cserélné ruháját:
Csábos nők, kártya, ti kelletek!
Apád kér: ne így élj! Megvetnek!

– Életem tilalom mindvégig?
Bölcsőtől – ha élnék – száz évig?!
Széttörök korlátot, bilincset! –
Hant borul Anyámra... Fiam lett!

A növő, kíváncsi emberke
tevékeny, kapkodó kis keze...,
bajt, veszélyt rántana magára,
szülői szem ha nem vigyázna;

és nem figyelne a társadalom,
még akkor is, ha tudatlanon
népért tett lépéseket vitat,
egyéni, önző érdek miatt:

– Így éltünk...! Kívánják most másképp?!
Járt utat hagyjak járatlanért?!
Széttörök korlátot...! Ki követ?!
– Dolgozzunk, jöjj! Lássuk, mi jöhet...

És – érett, felnőtt kor, gyakorlat,
a sok miéltre mind választ ad:
megértjük jó Apánk- s Anyánkat,
jobb rendet építő Hazánkat!

Árpás Rózsa
Bp., 1964

RITMUS KÖZBEN

U-i-i dib-duj, e-i-ő ú-u...
Hallottam... Unom! Ez ódivatu!
Feszül az izmom... Jóképü leszek?
Sikerhez elég!... Szidtok eleget!

Pi-rim-pin dzsi-dzsér... Az élet komoly?!:
Ej, végre legyen szemedben mosoly!
Rossz élmény néktek... lecke csak nekünk...
Más izgat minket, mi másképp élünk!

Ne mondjam ezt se: dib-duj-dzsi u-dzsér?!
Morc legyenek, mert nem volt „akkor” kenyér?!
A norma más ma... duj-dzsi dolgozzunk!...
Mi ifjak tény, nem politizálunk?!

Ti sínre raktátok a ...dub-dzsi-jót!
Mi nyomunk belé új gőzt, áramot!
Vigyázzuk: célért legyen mind a tett!
U-i-i... nem kell ehhez sok szöveg!

Naponta alkot újat a világ...!
Lányoknak sem kell ma ó-szóvirág!...
Igaz is Mama! Kéne egy ... szoba:
Fiad meg ... Ő ... összeházasesodna...

Hát jól van ... előbb katona leszek...
Tanulok... nyugi!: diplomát szerzek!
Vitorlám is lesz és ... dzsi-u um-be...!
Anyu, de jó dolog a ... béke!

1965

ÉJI VIHAR

Himbálva tekintget
a sötét zugokba
az ijedt ívlámpa,
a fogódzkodó házak
cserépsapkájuk alatt
hunyt szemmel lapulnak;

riad a szunnyadó úttest:
visong a cibált cégtábla,
járdán hörög a mihaszna
ereszcsatorna, meztelen tégláról
tépve a vásott vakolatruha;
a zúgás, bömbölés, riogás felett
porfelhőt prüszkölve dönt, fészít, szór,
tombol a Haragra Gerjedett;
bujik lyukon is, padlásra, lakásba,
hogymint a lelkiismeret
belülről is marja, tépázza,
elszánt dühe süvölt a kéménylyukba,
hogymint a háborgó lélek hallja:
ő, a Vihar vele érez!:

Rombolja ő a holt Zsarnok
leleplezett örökségét, melynek
törmelék hantján – fejfa gyanánt –,
tört lándzsaként áll majd
időkön át fogalma:
bontja az egykor k i l a k o l t a t á s t ó l
féltett, fénytelen p r o l e t á r lakásokat,
milyent az éhes T ő k e juttatott
s melyekben emberöltőkön át
tanyát vert a N y o m o r ,
tespedt a misztikus homály,
megült a görbült gerincű B á n a t ,
hová itt-ott – mint részbe a poloska –
petét rakhatott az i r i g y s é g , s kelt
belőle testvért maró g y ű l ö l e t , á r u l á s
a mindüknek vetett konc,
vagy nemes szándék miatt!

- A kövezetre, ezer darabbá törve
bámész ablakszárny vágódik le –:
Zöld ing sodrat keríthetett siralomházat!
Pusztuljanak hát e sok kint látott házak!

Vesszen
az éj fekete függönye mögött,
ódon házsinfalak között
a kegyetlen varázsló, az Emlékezet,
mert szüntelen idéz megélt,
éretlen fővel nem értett képeket:

gyalogoló munkanélküliség
ácsorog inségkonyha,
boltos, ásító ajtója előtt;
könnykristály füzér csodál
a téren hóbundás fenyőt:
- nekünk a Kisjézus miért csak ilyent hoz?!;
túrt fiókban, szalmazsákban, becsmérő
dühhel tán lopott pénzt keresnek? Kincset?!
Kincset, igen! Szellemi fegyvert:
ronggyá olvasott r ö p c é d u l á t , k ö n y v e t ! ;
feltartott karra, agg s asszonycsapat,
puskával bökődve, űzve,
roskadón a Duna felé tart...,
feltartott kézben az éjben lobog a fáklya:
jön mosolygón az Élet! Már itt... a határba-an...!

Villámfény villantja a széldúlt szobát:
– az új bútor, mily békésen álldogál...
Dörrenés reszket! A Vihar vijjog:
veled érzek, segít minden Elem!
Döntsük?! – bömböli, és csend lesz hirtelen...
Majd a kályhacsőbe dűnnyög szuszogva –:

E vén falak között – mint pincében a gomba –,
nyílt ki a proletár öntudat...
Izzó hit gyújtott lángot és üldözve,
sztrájkolva, megvetve – itt éltek ők, a
Névtelenek! –, oszlatták a fejekben a sötétet...
Az életen át cipelt gondbatyut, azóta
többségük szétteregette – koporsóban...

Harcuk tanui, a táguló gyermekszemek,
ma, felnőttként – a másfajta harchoz –,
tovább adják a lángot, a hitet!
Tanuk e házak is, némán is intenek...
Álljanak hát addig, míg a hatalom ura:
a Munkáskéz, sort kerít rá s lebontja...

A szelidült Szél
– mint egykor egy fáradt, gyöngéd kéz –,
szárogatja a verejtékes homlokot,
majd lehelet halkán a szobából kionson...
Éjposztót foszlat a segítőkész Fény,
ám hiába!, halványul a visszatartott
dédelgetett, utolsó kép:
... csepp ujjak simulnak egy kérges tenyérben,
menetelnek együtt..., zászlóval az élen...

Lassú, jótékony eső permetez...
Bíztat, hív a Reggel: napfény melenget
a zilált, kopott háztetők felett...

1964

A „MODERN” VERS

– Írod, téped papírjaid, költő! Figyellek!
Bensőd – mint dugaszolt hordóban a must –,
forr, feszít, valódi-, vélt abroncsokat,
kidobni készül, mit erjesztettek benned
költővé érlelő ifjú évtizedek.

Szemed: mint tenger vihartól korbácsolt hulláma,
önvizsgáló mélyből szökken vágyak magasába,
de onnan – csúcsot és szakadékot pillantva –,
riadva kétségeid közé csusszan vissza.

A próba-vágás az, mi megtorpant?
Erősebb a bozót, mint gondoltad?
Vagy csattogó fogú jég szemű szörnyek
feléd görbülő körmei rémítnek?
Választanál utat mégis, simát, rövidet?

Gyötrődésed szánom. – Csak az időt veszíted!
Tudhatod: örökzöld borostyán között bűvó
gyíkká szelődül a kígyónyelvű sziszegő
Kétség, ha úgy írsz, hogy nyomán felkap a hírnév!
A formálódó ember lelkében olvasva
korodnak tükröt tarts! Hogy milyent, és hogyan – ma?
Ha-ha-ha! Titkát eléd tárom: kövess! Figyelj,
mily versedre mondják majd: ez újszerű, modern!

– Ki az, ki munkámban háborgat, feltart, fecseg,
kéretlen nyújtana – hiszi – segítő kezet?

– A jó szándékot fogadd, előbbre visz:

Ha a szó, mint görgetett kavics
valahol a félúton megáll,
s rejtelmesen sejtet
– milyen éppen kedved –,
buzgó tettet, tört erőt,
iszonyt, viszonyt, avagy görbült pedált,
ha futnak, kurta vagy nyújtózott soraid
űzve, mint ügyetlen fogók, hogy
lihegve végre elkapják a lényeket
– a szavak közt az értelmet –,
vagy olvasva, mint görcsölt díszes dobozt
bontogatva (benne mindig
kisebbet lelnek) ajándékok, ah,
végre átnyújtod: faragott fa-ló,
fényezett, – a mondanivaló –;
ha a sorok vége, mint szoktad rég,
nem úgy cseng, leng, koppan, dobban,
mint lépés, mit újonc kívág,
de ékíti egy-két italbolt
előtt kínált piruló szó-
– poshadt – virág; mi több,
ha még összehordasz benne
rég – úgymond – tücsköt-bogarat,
mi belőlük – hidd el – el nem maradhat,
kirakatban lesz díszes gyűjtemény:
rímtelen rendben gomb, fütyülő, dolmány-csatt,
ócskáson is separt szedett-vedett kacat,
hasadt doboz, féregrágott szőr,
nyúlós nyákban, sárban cserzett bőr,

továbbá:

ember-váladék, fedetlen idom,
pohárban protézis, meg elektron,
lábszárcsont, keselyű-tépázott,
érdemrend, penészes, vérázott,
tébolyult agy lilájában galaktikák köde,
földgolyó – Áll a szőröd? Hat majd a költő verse! –
Hah, émelyegsz? Nincs nyavajgás, folytatom még...
– Ne tovább, ne, ne, ebből elég! –
– Hát, e hulladékból is összeállt a kép!
Ha tehát, a merített fogalom – mint
repedt csőből rozsdás víz –, szétfolyva
áztat iszapot, táplál moszatot,
párás üvegen szűrődő mázolt
folt az élet, a vonat is tolatott,
vagy száguld, de a táj csak villan s tűnik,
a sor sietve munkált, néhol nyers,
akkor modern, olvasott, jó a vers!

– A mélyén lent valami csillog,
a halmozott kupac fogyogat,
s feltáru, ötvösmívű ékszer helyett,
– és, horribile dictu: g y a n á n t –
álarany, talmi bizsu, mely megbújt, mint rejtett fél- s
szörnyszavak
mögött az éretlen gondolat!

Barátként mutatkoztál
s mint céda nő, megcsaltál,
hiú, olcsó Sikervágy! Takarodj!
Te lebecsülsz engem – s az olvasót!

– Mi, fakult, divatmúlt betűk, mint göröngyök
ó-temető szélzörgette fái között
a lágyan hullámozó gaz – névtelen hant –,
vagy virágos, faragott sírkő alatt,
melyek befogadtak sok-lelkű hült tetemet
s eltemettek gondot, kenyérharcot,
lelkese, féltést és szerelmet,
úgy pihennek bennünk sárgán simuló,
zizzenő, törtfényű lapok között,
ihletett órák szülöttei, a versek...

Versek – milyent a fent idézett csépelte: „modern” –,
melyeken – sírok, jeltelen –, rég átfut a szem;
s a velük egy korban kelt költemény
– örökéző fáklya-fényben világító
vésett márvány, látogatja zarándok sereg... –
Az ifjú költő áll, s szól: – ismerem,
diák s művész szavalja ünnepen! –

Árpás Rózsa
Bp., 1964

ODÁIG, MÍG...

Dünög herreg surrog
karcog visít rikolt: ellenáll!
– Rajtam, velem, bennem, tölem! –
Hasít hatol gyúr tép
harap szúr mar
(a rafinált spirál a testében körbeváj
kapaszkodó partot ásva), jaj, hogy döng
zúg zizzen kattog
csattog kör-körül a világ!,
és mindez: miatta, érte!
Hold-életű alakját idegen láng-lázak takarják
s hull, hull a mélybe törmelék teste:
szilánk vére, kunkori forgácsa
szerte, mind láb alá;
kínt kíván sóhaja,
fényt hessentő sokízű, sokszínű pora:
– Fojtson, marjon, bevonjon... ! –
Hüppen, zöttyen, koccan...
– Végre, megszűnt a fájdalmam! –
Nem, nem bűg motorhad, lombik és kazán
körötte, alatta nem fortyog már,
szunnyad majd rezzen a csend:
a gyötrő, a kínzó, a kemény, érdes, lágy,
bütykös, párnás, csontos kéz
a hátán végighúz:
– Gyengéden simogat!
Üstnyi száj dicsér, becéz, szisszen, felmér:
Mily szép, hasznos, ügyes, mutatós darab! –
Telített tárt-tükrén szempár esti-várostat ragyog!:

– Mily szomorú,
nem ismétlődhetünk, nem születhetünk újra,
Én egyetlen, áldott jó drágáim,
– általatok születtem, értetek vagyok!

1966. szeptember

ÉLETÚT-SZENVEDÉSEINEK SPIRÁLJA
csak a halállal szakad meg, ér véget!

KEDVES VERSSZERETŐ INTERNET OLVASÓ!

Költeményeim, írásaim elolvasására szeretném felhívni érdeklődő, szíves figyelmét. Főként társadalmi ihletettséggű alkotásaimban jelképekben is gazdagon kifejezőn, költői hittel, generációkon átröpítő szárnyalással tükröztetem a megélt múlt és jelen valóságát, amelyet mélységes emberszeretetem, -féltésem sugall.

Jelen bemutatkozásom 2002. április hónapban kelt.

ÁRPÁS RÓZSA vagyok, 1924. október 9-én Bukarestben születtem. Budapesten élek, egyetemet végeztem (esztéta). A népességtudomány (demográfia) részeként, a válásokkal foglalkoztam. E témakörből és szociológiai vetületeiből tudományos TIT előadásokat tartottam, amelyeket kitüntető, elismerő oklevéllel jutalmaztak. Évtizedekig főhivatali laptudósítóként, -szerkesztőként is tevékenykedtem.

Válogatott költeményeim, szociológiai írásaim 1997. évtől az ALTERRA Svájci-Magyar Kiadó Bp., az URÁNUSZ Kiadó Bp. KLÁRIS c. Antológiáiban, irodalmi folyóirataiban és a Cserhát Művész Kör Bp. által megjelentetett DÉLIBÁB c. folyóiratban, Antológiában jelennek meg.

A Magyar Írószövetség tagjainak, ill. az ALTERRA Kiadó lektorainak véleménye az alkotásaimról: „... költeményeiben realiztikusan, magas fokon kiművelt lírai eszközökkel árnyalja az emberi érzelmeket és a psziché rezdüléseit. Az ábrázolt tartalmakon túl kiviláglik egyéni, sajátos élet- és világlátása, a hétköznapijaink kisebb problémáira éppúgy fogékony, mint az egyetemes gondokra. Munkái továbbgondolásra, elmélyedésre ösztönzik a befogadót.” Az ALTERRA Kiadó Álomban, ködben, harmatban c. Antológiájában (2000. év) a következőket írta: „Ezúton szeretnénk Árpás Rózsának, mint egyike az első, legtöbbet szereplő szerzőnknek kimagasló irodalmi tevékenységéért, a honi literatúra nevében is köszönetet mondani.”

Azzal a reménnyel osztom meg TISZTELT SZEMÉLYÉVEL témáim gondolatiságát, hogy olvasásuk kellemes elmélyülést, igazságtartalmuk felrázó élményt jelent, és az ezekből következő felismerés eljut MINDAZOKHOZ is, akik tehetnek azért, hogy EMBERIVÉ tisztuljon körülöttünk a VILÁG!

KÖSZÖNÖM ÖNNEK, hogy mások figyelmét is felhívja költeményeim, írásaim elolvasására.

Árpás Rózsa
(Tel.: 204-3634)

A költőnőnek a CSERHÁT MŰVÉSZ KÖR az általa adható legmagasabb kitüntető oklevelet, ART-díjat adományozott 2002. november 30-án.

ÜZENET

Ha látsz
szürke házak között
magányosan álldogáló
karcsú törzsű fát,
mely vágyódó ágkarját
nyújtóztatja mostoha,
tűnő napsugár után,
melynek gallya duzzadó
rügyterhet ringat,
– mindig remélj! – biztat
s virágos lombsátort ígér;
háncsán örök rejtjel:
vésett seb forrt vonal,
kis törrel szúrt szív,
mi új tavaszra mélyül,
növekszik, valakit hív,
ki hűséget fogadott...;

bontakozó csipkés levélkéit
mit hajnal fényezett,
cirógató szél lopva
kormos porral fújja,
hogy a nagy szürkéségből
ne tűnjön ki az üde fa,
fesző lombja, rejteke
mégis madártanya,
imbolygó árnya, illata,

múlton merengő lelkek
gyöngéd vigasza...
jöttödre ha lágyan intene,
– s dércsípett fák közt
tűnő árnyalakot idézne,
ki elől sodródott az életcél
mint a tört, száraz falevél –,
Pihenj meg és nézz fel e fára!

Ám ha látnád, hogy
susogó lombsátra felett
vészesen vihar közeleg,
majd vadul, védtelen
törzsének ront, kéjjel,
döntené sár-ágyba és
mert beton alatt kapaszkodó
gyökerében bízva, ellenáll,
acsarogva tépi, csavarja!,
jajjongva, zokogva, elszántan
kapdossa lombfejét a fa:
– törjön bár ága, dereka...! –,
oltalmat keresve, ága közt
piheg egy riadt madárka.

Ha látnál megdőlvé,
tört ággal hervadni ily fát,
Hagyj Mindent! Siess!:
versenyt fut véled a Vég!
Gyógyír szavad – talán –
megelőzi
még...

A NAGY KÉRDÉS

A kemény sziklát is szétporlasztja egykor
a megfoghatatlan, égből érkező éltető víz!
A keménnyé edződött élni akarást is
szétcincálják az együtt startoló mindennapok, nyomában settenkedik az álnok, a mohó,
a mindenkit egyenként elkapni akaró
örök bitorló, a HALÁL!

Kanyarító kaszája már-már elér,
ágnak dönt a kétség, csak ennyi volt?
Eddig csak küzdés, célfutás volt,
hol van még az eredményhirdetés,
az „érmeken” megpihenő áldott pihegés?
A gyengülő szemérmes test még ellenáll!
Kényszerűn, lepletlen kitárul az életért,
nyújtja hullám hajlatú völgyét, domborulatát
a kíváncsi, kutató, kint szüntető,
gyógyulást kínáló késnek!
A lélek sír! Áztatja évtizedek hitét,
amely omlani készül...
Egyetlen Húgával
naponta osztották a jócselekedetek
mosolyt fakasztó ajándékát.
Őt, az Egyetlent!,
élete alkonyán
óvón ki öleli majd át?
Ki tiszteli, ki őrzi
cselekvésük ékkő
és bánat-köveccsel
telített emlékkosarát?
KINEK nyújthatná át
elerőtlenedő karral a feszülő,
szépítő dologra serkentő,
az EGYMÁSÉRT, EGYMÁST MEGBECSÜLŐ
ÉLNI AKARÁS fennkölt zászlaját?

Árpás Rózsa
Budapest, 1999. aug. 16.

A NAGY KÉRDÉS C. VERSEMHEZ

Mindazokat, akik gondossággal vigyázzák,
széltől is óvják a hajlott életkorúakat,
közöttük a tudatgyomot gyomláló
TESTVÉRHÚGOMAT,
kísérje lépteiket, útjukat
a MINDENT SZÁMONTARTÓ ISTEN ÁLDÁSA!

Mindenkori Nemes Lelkek!
Jó példamutatással vigyázzátok, óvjátok
a forgószélről, vihartól tépázott
öregket gyengéd szeretettel!

GONDOLKODÁS FELVETÉS ELKORCSOSULT EMBERISÉG?

A világ mérlege megbillent,
érdemes számbavenni, az emberiség,
a világ népességének hány százaléka él
minimális létfenntartási fokon,
mennyien élnek ez alatti embertelen szinten!
Huszonegyedik század hajnala,
ijesztő arányok!
Nézz tükörbe, szállj magadba, emberiség!

Ember! A kezed liberálisan elengedett!
Botorkálsz tágult pupillával,
tanultál – tanulnod kellene, szeretnél! Szakmát, tudományt.
Igen! De minek? Kinek adod el magad,
hogyan megéled! Tisztességgel felnevelj utódod,
legyen hol élned, épülj szellemileg,
tisztesség, becsület, szükségletet kielégítő
élnitűdás öleljen a te világot!
A gépesített világ kis csavara lettél!
A nő hajlítható élvezeti tárgygyá,
a férfi „pasivá” silányult...!
Maholnap világrészek fajulhatnak
minden emberi érték romhalmazává!
Érdekcsoportok tipornak egyre több műveletlen és kiművelt
emberfejekre!
Akik abban a hitben
áldoztak ifjú lobogást, erőt, energiát,
hogyan tartó téglácskái lesznek
egy szebb, gazdagabb,
boldogabb új világnak!
A feltörekvő tettvágyat buldózer indulat
hengerli lapossá!

Az „oszd meg és uralkodj!”
ősi elv,
a virágzó hatalomvágy taposni tanít!

A gépesített világ motorjait vezetni, kezelni,
- úgy tűnik – elég sokkal kevesebb ember!
Emberpusztító háborúk helyett
csillapítani lehetne a felcsiholt
pillanatörömét, a szexéhséget!
Szabályozni lehetne ezáltal emberséggel!,
világgrészenként a túlnépesedéseket!
Ma és mondhatjuk, minden időben! - a politika olyan, mint egy nemzetközi
sportmérkőzés! Minden csapat – párt! - győzelemre akarja vinni eszméit. Az
erőviszonyok döntenek el, melyik eszme, csoport győz, ígéretessel, gyakran a
történelem folyamán „lekenyerezéssel”, lepénzeléssel nyertek szavazatokat.
Ideig-óráig – az életben évtizedekig! - egy-egy pártalakulat lehet győztes, de ha
elvtelenséggel győz, a történelem vihára felborítja a hajóját! Ma is!, olyanok
vagyunk, mint az egy hajóban utazók! Jó irányítással!, meglovagoljuk a csapdosó
hullámokat! Ha a hajó egyik oldaláról a másikra „rohangálunk”, menthetetlenül
elveszünk a népek tengerében!
A régi iparos jó tanács: „ész, szív, kéz együtt dolgozzék!”, a mai időben, a népünk
megmaradásáért folytatott küzdelemben ma ezerszer igaz, jó tanács!
Az új világot, az új rendszert ahány ember, annyiféleképp képzelem el. Ahhoz, hogy
a „hajónk” ne boruljon fel, a népünk, a nyelvünk, történelmi emlékeink
megmaradhassanak, „nyugalmasabb vizekre evezhessünk”, össze kell fognunk!,
nem engedhetjük meg az acsargást, a sárdobálást! Ki kell tudni fogni „a szelet a
vitorlából”! Ez csak egységes elhatározással, akarattal, irányítással lehetséges!
Ezért a pártoknak a fő célt kell szem előtt tartaniok, megmaradni! A vihar utáni
időkre is!

Bűbájosok, vajákosok! Felvirradt új Napotok! Munkára fel!

SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉK, ÉLETÚTRAVALÓ T. ÉVIKÉNEK!

Sok mindent tud már az életről,
nyolc éves lett Évike,
KORTÁRS KÖLTŐ, irodalmi lapszerkesztő
kisebbik unokája.

A csillogó tekintetű,
arányos termetű kisdiák,
mint méhecske virágról a mézet,
tapasztalatot, tudást gyűjtöget,

napsugár mosolyát
hancúrozó gyermektársaira
és gondtól görnyedt felnőttekre
egyaránt szórja.

Milyen lesz a világ, mire e feslő rózsabimbó kinyit,
eladóvá serdül, asszonnyá érik, rögös úton halad, vagy csillogás között repíti
a gondos szülői, testvéri lélekvigyázó tekintet?
Egyet mindig tarts szem előtt
rózsás arcú kisleány:
őrzőangyal jobbik éned legyen mindig éber,
súgja meg a helyes útirányt,
hogyan vad indulatok között ne tévelyegj!,
választható utak közül, melyik óv meg Téged,
melyik vezet szépségőrző lelki békédhez.
Még egy féltés-sugallás:
ne ereszd kezét soha annak,
ki Téged ÖNMAGADÉRT, önzetlenül
mindig csak SZERET, SZERET, SZERET...,
ily módon mutat követendő JÓ PÉLDÁT NEKED!

A JÓ TANÁCSOM, SZÓLJON MINDENKIHEZ!

Az anyai fogadtatás meglepett:
„Gyerekem még kicsi, azért ilyen kedves!”
(Kortünet?)

Gyermekként, felnőttként gonosz sugallásra,
ne tegyél soha olyant, amit magadnak nem kívánsz,
amit majd egykor, naponta táguló látóköröddel
önmagad előtt is SZÉGYELLNI FOGSZ!

Megjelent: 2003
2011

A BUNKÓ

Tudjátok, mi volt a bunkó?
Eszköz, amivel földbe döngölnek, döngöltek valamit.
Mit jelent köznapi értelemben ma a szó?

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Embert! Aki ha kinyitja a száját, menten bemutatja önmagát. Igen, név nélküli önmagát. Az illemtudó ember ha megismerkedik valakivel, bemutatkozik, így hívnak, ez és ez vagyok, türelemmel végighallgat és rád figyel. A bunkó ember ha kinyitja a száját, derűs történetet mesél, vagy haragtól gerjed, durván becsapja ajtaját, elkanyarítja magát, szavai csepegnek, fröcskölnék a nemiség botránkoztató, durva kifejezéseivel, villogtatva erejét sejtető, hatalmát, számára kizárólagosan érdekes tudását az emberi élet, ez egyedülvaló nemes faj fennmaradásának, az újra születésének, a genezisének felelős, két nem egyesüléséből születő új élet, Isten által teremtetett csoda, akiből lehet egyedül való zseni vagy emberi posványba ragadó dudva.

Még egy, a jövőjüket, üzleti és magánéletük alakulását befolyásoló jótanácsunk: Indulatukban, üzleti és magánéletükben is töröljék a szótárukból a lealacsonyító drasztikus szavakat, kifejezéseket!

A disztíngválni tudás a siker alapfeltétele!

REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Hosszú éveken át a sandán
előmunkált, fagyasztott, koptatott,
szétkapkodott közvagyon-marad-
vány, kifosztottságérzet
tenni vágyó agyat nyit remény-
lángot gyújt, LESZ KIÚT! AKARUNK és TESZÜNK, a
KÉNYSZERMEGSZORÍTÁSOKBÓL KIKERÜLÜNK!

HENYE-EJNYE!

Hivatali emlék, elnöki soffőr feleség
Az 1960-as évek Gittája!
Óh 1960-as évek
munkahelyi morál

Unott-tétován
matat a keze,
irigy-lesőn tapogat,
vibrál a tekintete:
- Tudásárkot, hézagot temet?!
Azért se! -

És mint felhúzott
nyúhetetlen nyekergő
nyúzza, pötyögteti
pattogatja nyolcórás munkaidő alatt a szavakat
a nyelve,
hírcsemegét kémlel-hirdet s pletykát kutat
miközben vastag füstöt ereget
fontoskodón kör-körüljárja,
mint opálos, orrot-torkot csípő orrfacsaró, fránya cigarettafüstje a munkaszobát
tán ezeregyedszer egy sunyin-bárgyún merengő
gyermekijeszthető rémet, felbecsült önmagát:

- jaj itt fáj és amott
a világ nyifogó fagott
befogom fülem s szemem
megvéd – tisztelik – erényem
miért nem kérdez engem?,
jobban tudom
nekem fáj már itt-amott jaj
a világ nyifogó fagott...

Óh, Te szegény,
még bőven élhettél volna, azóta
csontváz lett Gitta,
segítette lelkét átvinni a túlpartra Kharón, az alvilág révésze,
s testét a bűzös, bűnös, átok cigaretta.

Azóta peregtek az évek, kormányok jöttek-mentek.
Egészség világnapja, felébredt EURÓPA.
Népünk, a nemzetek fogyatkozásban,
akarni, tenni kell ellene, nem születik annyi gyermek, hogy egykor eltartsa
az előregedett tömeget,
Elértük végre, közterületen, zárt helyiségben, folyosókon
a füstölgő levegőszennyezőket a
törvény bünteti. Úgy legyen! Az oxigén igény, szívügyünk,
bevezette a bölcs, előrelátó
Főpolgármesterünk! KÖSZÖNJÜK!
TARLÓS ISTVÁN URAT, számtalan sok jó döntéseket hozón, A JÓ ISTEN
ÁLDJA ÉS ÉLTESSE
még nagyon sokáig, erőben, egészségben!

- x x x -

TISZTELET AZ ÉLETTÜSKÉKET LETÖRDELŐ, A KÖZJÓÉRT,
AZ EGÉSZSÉG ŐRZÉSÉÉRT TENNI KÉSZ BÁTOR EMBEREKNEK!

2011

PROKLAMÁLÁS SZÓCSEPÜLÉS

Vertcsipke mintán sorjázó
fűzött szavak, rimbábel,
mit a ráérős idő emelt
igazgyöngy-verejtékes kínban;
csengő-bongó szó,
 te, bajazzó cintányérja,
 az ezredéves lélek orkán-jajának,
 tűnő szivárvány derűjének harsonája,
ne várd,
hogy e fénnel versengve száguldó
töredék század
szóródott szó-gyöngyöd felszedi,
s oly verskalárisba fűzi,
milyent csiszoltak vámpír századok:
azok,
lélekvitrinünk becses, patinás éke, minden őszünk
balzsamozott hite, kövült könnye,
alkímiás csalódása.

Terített, áramereiben lüktető kor
 izzítja olvasztó üstjét,
melyben önteccsé mállik mind oly szó,
milyent – ember, embernek okozott -
pusztító gyötrelem szült s össznépi bánat;
 tömít millió pórust, melyen át
a butaság lélegzik, a polip bajforrás,
 fortyogó katlan-katarzisa
 dundi, újszülött szavakat formáz.

Hold porában csikorduló, olajvért
szivattyúzós, beton-panelt összeöltő,
éter hullámain nyergelő,
emberséget szűrő szó,

nem, nem te vagy zsonglőr!, s a költő is
csak utánad kap, a mindenségben is elkap,
hogyan összerakja szertefröccsent
csillagszóró, sötétűző szavad,
a mindenkor lét-tükör fogalmakat:
 madárszárnyú lélekfotó
 ez új szókohézió,
híradós és rejtett kamerával lát,
részletpontossággal LÁTTAT!

Gyermekszemű, megváltóhitű ifjú, áhítatos,
holnapot alapozó veterán szavak,
 mint érett fürtű roskadozó tőke,
 dús pult, megrakott árukazal,
 munkaárluhás, csábos prostituált,
pucér valót táron kínáljátok bűvölő magatok:
csippentett betűhalmotok kémcsöve
elemzőn tár mának, s jövő századoknak
 gerjesztő, Janus-arcú kókler
 szókupac pancsolt koktél-szólöttyet,
s palackerdő kristályvízital,
életelixír
VERSET!

GONDOLATÉBRESZTŐ

Az embert, az egyszer lett és
volt csodát
kíméletlen pusztítják
Míg orvosaink gyógyítanak
szerte a világon Isten teremtményét,
az egyszer lett csodát, embert pusztítanak,
és vele együtt pusztul
az áldott FÖLD,
VÍZ, LEVEGŐ
fű, fa, virág, minden mi érték
emberi alkotás.

Hova lett a védelem
Legfőbb érték az ember
sivataggá tarolják...

ERASMUS jóslata a világ vége. Kölcsönös atom felkészülés
új ERASMUS a béke, testvériség, szeretet jóslatával
A földi élet lehetne egy nagy „paradicsom”
MINDENKINEK jusson a bőségszaruból.
Tűnjön el végre a gyűlölet, harag
a szívekben, lelkekben keljen fel
az életet jelentő áldott NAP.

Felbolydult a világ, globalizálódtunk, kétséges, hogy győz a népakarat
már nincs populista népakarat hol van?
csak papíron,
csalnak itt, csalnak ott
mindenütt becsapnak
és ami bevált, beválik, oszd meg és uralkodj!
és sokan várjuk az új világMEGVÁLTÓT
Orvosunk mosolyog, vigasztal, majd a nagyok
eldöntik, hogy hogyan lesz tovább
A beteg lelke jajgat. Doktor úr, mindenütt becsapnak
mindenütt, az orvosunk: sajnós, nincs
gyógyírom a bajra.
Bízzunk az egymást követő, éppen aktuális uralkodó, észt osztó bölcs
„nagyokban”

ŐK MÉG A TANÚK

Ők látták villózni
a lesújtó statiszta kardlapot
a buggyanó skarlát-gyászharmit
patakot akkor csütörtökön!
És sok más napon...,
és fogódzott molekula létük láncvető
lecke!: a palota reszket - ácsorog! Követel a menet! -
Az Ő sapkájukon díszlett őszirózsa,
majd vöröshajnal-fényhullámba
Ők küldtek lubickolni
- fogalom lett – vézna proligyereket
s városból városba érve,
szuronyhegyre tűzve
gomolygó felhőkben fürdettek
ötágú remény-csillagot.

Ők voltak, kik a didergő
széles szürkességben
szelek szárnyára kötöttek,
böngészték titkos betűket
és dologtalan dolgos kezükön
- jövőt térképezve – rázták
a nehezült bilincset.
Ők voltak – együtt – a hajtottak,
a bunkerépítők,
bombatölcsér-kemencetorkán
az életet keresők.
Ők döntöttek kerítést és
verték határcölöpöt,
félemedett aszott arcba
pumpáltak vért, vetettek
fiaknak nyíló örömet s adtak
Justitiának hiteles mérleget;
felzárkózó ifjú rajjal
raknak világot ölelő, lüktető ér-síneket és
kristálybetűfolyamot csapravernek.
Elölük inalt a róka-Rend,
fülükbe sivalkodott és Őket
rugdalta az Embernek született,
erejük fokán hajlították a vesszőt
s nyesegetik holtig vadhajtasait...
Közülük még bámultak koldus
nyekergette nyenyerét, bőrdudát,
s gyengülő szemükkel
csodálták az első úrsétát...
Az Idő itt lohol mellettük.
Fújtató tüdővel marasztalja
Őket az ismerős kövezet...
Kezükből riadtan csipeget – a Halál

1966. szeptember

ÁLDOTT BIZAKODÁS

TÉNYEK AZ ÉLETEMBŐL, ÉLETÜNKBŐL

Amikor eszmélő életkorba érkeztem az ezerkilencszázharmincas évektől, és kisdíákként ráébredtem az olvasás örömére, gyakran vágyakozva gondoltam, milyen jó lett volna akkoriban élnem, amikor az ifjúsági regények, később az életet megjelenítő színdarabok hősei, hősnői éltek! Mennyiféle nemes, szép dolgot cselekedhettek akkoriban!

A mi családuk élete egyhangúnak tűnt. Budapesten éltünk. Apukánk mester-vizsgázott építőipari szakmunkásként hajnalban elindult – főként gyalog, mert 6 filléres tantuszra sem telt! - munkát keresni, dolgozni, sztrájkolni. Emlékszem, egyik ilyen alkalommal két fillér órabér emelésért, egy kifli áráért hat héten át tartott a munkabeszüntetés! Rádióról akkoriban még csak hírből hallottunk, újságvásárlásra pénzünk nem jutott. A nagyvilág hírei főként szájon át terjedtek: 1938 február, Hitler átvette a német hadsereg főparancsnokságát, Ausztriát megszállták a németek, október 1., Hitler elfoglalta a Szudétavidéket, 1939. augusztus, német-szovjet meg nem támadási szerződést kötöttek, szeptember 1-jén kitört a II. világháború!

Történelemlönyvekből ismeri az utódgeneráció a II. világháború napi eseményeit, Hitler „diadalmenetét” bukásáig, a mérhetetlen szenvedést, amit átéltek a háborúba kényszerült országok lakosai, és a kiirtásukra „ítélt” zsidóság! Soha be nem gyógyulható sebek, fel nem támasztható szeretett hozzátartozók, akna-szétvetett szerelmek...!

A látott, átélt szenvedések, a háború utáni évek nélkülözései, az önzetlen áldozatvállalások számlálatlan példái között, drága jó Édesanyánk, Édesapánk példamutató élete tanított türelemre, hűségre, segítőkészségre, buzdított jócselekedetekre.

Nem jegyeztem fel – az Egyház tanítása szerint az Isten minden tettet, jót és rosszat számon tart! –, a szomorú, háború sújtotta környezetemben mennyiszer igyekeztem segíteni, bánatot reménységre változtatni, a síró anyákat, elhagyott gyermekeket, öregeket megvigasztalni, az eltévelyedetteket (minap is, egy megkeseredettségében drasztikusan beszélő apát!) szelíd korholással a járható útra terelni, a végső elkeseredettségig jutottakat visszahozni az életbe!

Mindig mélyen megindított a sorsüldözöttek, az elesettek, a szenvedő emberek látványa!

Az érintett, aki a munka világából kirekesztődött önzés, szűklátókörűség, kontraszelekció stb. miatt, vagy tömeges elbocsájtások áldozata lett, esetleg életveszélyes állapotba is került, nem hagyható magára!

Magyarországon az öngyilkosságok aránya Európában évtizedek óta a legmagasabbak között van! Sokféle, más-más okok miatt is fogyatkozik az elismerten tehetséges nemzetünk!

Az országos bajokat, gondokat figyelve 1982. év elején feltűnt egy újsághír: a Tavaszváró Ügynökség, 1945 után az első társközvetítő iroda, megkezdte a társközvetítést!

Okl. közgazda, rendszerszervező Gizella-Szilvia Húgom, aki éppen a fejét törte, mit lehetne tenni az élet jobbításáért, megszépítéséért, hirtelen elhatározta: én leszek az Új Fészek Társdaláló, Családsegítő Magánszolgáltató! Az ötletet tett követte, és tizenkét év után, 1994. dec. 31-én a Fény Eszpresszóban (Bp. II., Margit krt. 4.) az utoljára megrendezett Szilveszter esti táncos mulatsággal, befejezte áldásos munkáját.

Az első időben személyre szóló társkereséssel, újsághirdetések közzététele útján vezette egymáshoz az egymást keresőket. Később hetente megrendezett táncos ismerkedő klubesteken (önálló szolgáltatóként, más estéken én is ugyanitt!), ünnepi alkalmakkor közszeretett, hivatásos, sztár előadóművészek felléptetésével szórakoztattuk a közönséget, egymás felé irányítva a kölcsönös érdeklődést mutató társkeresőket. Ma már csak a jó emlékezet őrzi az azóta átalakult, más célra hasznosult vendéglátó üzletek neveit. Akkoriban e helyszíneken tartott táncklubjaink jó hírneve bejárta az országot, sőt, eljutott külföldre is!: Zöldfa-, Gresham-, Pilvax-, Berlin Étterem, Dunapark Kávéház, Metropol Hotel Gyorsétterem, Vidám és Fény Eszpresszó, két alkalommal, bérelt, táncos, műsoros sétahajó a Dunán stb.

Húgom ideális, lelkes tevékenységét én is követtem 1984. évtől 10 éven át, Boldogságért Társközvetítő néven. A felejthetetlen esték emléke melengeti ma is az akkori társkeresők, és a mi szívünket is! (A társközvetítés részletes történetét megörökítő írásaim a KLÁRIS irodalmi-kulturális folyóirat következő számaiban, ill. oldalain található: 1999/4, 29-33; 2000/2, 40-43; 2000/3, 36-38, és 2000/4, 38-40. oldalon.)

Nyugdíjazásomig demográfusként (okl. esztéta végzettséggel) a válások alakulásával foglalkoztam. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat (TIT) 1979-1995-ig évente előadássorozat megtartására hívott, 1987-ben kitüntető oklevéllel jutalmazott.

A házasságkötések számának fokozatos csökkenése, a válások és a házasságon kívüli együttélések számának, arányának növekedése figyelmeztető adat lett! Mielőbb meg kellene fékezni a népességünkre károsan ható folyamatokat!

Az utóbbi 10 évben tovább romlottak a mutatószámok! A felnőtt generációnak figyelnie kell a népességünk állapotára különösen most, az EU-csatlakozásunk időszakában! „Nem mind arany, ami fénylik!”, tanít a népi bölcsesség! Tenni kell azért, hogy ne lehessenek eldobott gyermekek, válási árvák!, akik nem ismerhetik meg a családi összetartozás érzését, a szeretet magasztos élményét! Meg kell tanítani az ifjúságot: a cselekedetünkért felelősek vagyunk önmagunkért, a családjunkért, a népünkért! A drogos fiatalok számának, arányának emelkedése és más káros hatások, jelenségek mind arra figyelmeztetnek, népességünk komoly veszélybe sodródhat!

A méltatlanul, mérhetetlen sokat szenvedett Szüleim, egyetlen, jobb sorsra érdemes Húgom pályaküzdeldmei, a háború kényszerítette magányunk, gyermektelenségünk bánata érződik az országunk, a népünk jövőjéért való aggodásomban!

A hazai irodalmi élet 1997-től, az ALTERRA Svájci-Magyar Kiadó első Antológiájának a megjelenésétől kezdett felpezsdülni. Újságban közzétett pályázatokra én is jelentkeztem, lelkes munkájuk, biztatásuk engem is magával ragadott. A Teremtő ajándékként kapott önkifejező készségem a költészet csodálatos világába vezetett.

A fent említett, és más irodalmi magánkiadó vállalatokhoz özönleni kezdtek az évtizedekig hallgatni kényszerült költők, írók fiókok mélyéről előkerült költeményei, írásai, és az újonnan született alkotók versei, novellái, karcolatai. Felolvasóesteken nagy reményekkel találkozunk azóta is a szerzők.

Az ALTERRA Antológiái, az URÁNUSZ Kiadó KLÁRIS c. irodalmi-kulturális folyóiratai, a CSERHÁT MŰVÉSZ KÖR DÉLIBÁB c. irodalmi-művészeti folyóiratai és az évente megjelenő Antológiáik mind az újjászülető magyar irodalmat reprezentálják! E Magánkiadó Vállalatok tulajdonosai önmaguk is olyan alkotó költők, írók, akik széles látókörűek, különleges képességekkel, felismerő készséggel áldottak!

Az Ő elhivatottságuk örömszerző, magasztos, társadalmilag igen hasznos, mert gyógyír és útmutató lehet az olvasónak! Karinthy Frigyes szavaival élve: „Nem mondhatom el senkinek, Elmondom hát mindenkinek...”

A saját, és mások lelkének viharok tépázta érzelmvilágát tükröztetem költeményeimben, írásaimban. Ezek, ez ideig a fenti Kiadó Vállalatok 16 Antológiájában, valamint a KLÁRIS és a DÉLIBÁB c. folyóiratokban jelentek meg. Alkonyi életkorom megható öröme, hogy a CSERHÁT MŰVÉSZKÖR, ill. főtítkára, Ihász-Kovács Éva író, Quasimodo-díjas költő, a Magyar Kultúra Lovagja, és fia, Bornemisza Attila író, Quasimodo-díjas költő, elnök, főszerkesztő 2002. november 30-án költői alkotásaimért ART-művészdíjat adományozott részemre.

Irodalmi munkásságom híre eljutott a régi, 10 évvel ezelőtti társkeresőinkhez, táncklubjaink látogatóihoz is. A minap egy kellemes megjelenésű férfi köszöntött ránk az utcán. Elmondta, azóta kötött házasságából két, jól sikerült fia született, és ragyogott a tekintete.

Számunkra az ilyen kedves, léleküdítő, régi társkeresőkkel való találkozás nagy lelki örömet jelent! Úgy érezzük, nem éltünk –, nem éltem hiába!

Budapest, 2004. október 6.

Árpás Rózsa

(Szül.: Bukarest, 1924. okt. 9.)

Bp. XI., Fegyvernek utca 6. fsz. 1. 1116

Tel.: 204-3634

A félművelt jó szándék brosúrából tanulta a népgazdaságot! Csoda-e, ha átverődött?

A madárkák jó példát mutatnak a családi összetartozás-érzésnek.

SZERELMI KALITKA

Házasság lottó: ötféle indíték:

1. vagyon
2. Hiúság
3. Érdek
4. Meggondolás
5. Szerelem

Színházban a bonyodalom rendszerint házassággal végződik, a házasságban akkor kezdődik. (francia közmondás)

Karinthy: „A szerelem kétfülű kosár, kettőnek kell vinni.”

VÁLJAK, NE VÁLJAK?

Aligha akadt valaha is olyan házas ember, férj vagy feleség, aki legalább egyszer, akárcsak pillanatokig tartó haragjában nem mondta a párjának: váljunk el! A súlyos szó aztán kinek-kinek a lelkében másként munkál: a csak megbecsülhető hányadnak elég egy békítő tekintet, egy szeretetteljes mozdulat, és máris, akár a felfújott luftballon, szétpattan a pillanatnyi rossz hangulat. Mások, akiket a házastársi bántás – mint ahogy a csepeggő ereszt idővel vájatot ás, majd széttördeli a betont – úgy az ő lelkükben is lassan összetörik, szétporlad az összetartozást sugalló erő. Persze, nem lett és nem lesz minden töredezett érzelmű házasságból válás: lelki és anyagi együvé tartozási kényszer, családi és szűkebb társadalmi kötöttségek – rosszul felfogott érdekek – fenntartják az egy fedél alatt idegenül ön-összezártak házaselet-látszatát. Az utóbbi években világszerte mintha egyre többen ismernék fel: nem lehet és nem szabad rossz házasságban élni; ha már megromlott, pontot kell tenni a végeérhetetlen viták végére, el kell válni, újra kell kezdeni. Ám – itt a házasság témájánál maradva – csak a rossz házasságok megszüntetésének gondolata ragadós? Miért, mitől lesz rossz a házasság? Törvényszerű-e, hogy az évente anyakönyvvezető elé álló reményteljes fiatalok – új házasok – hosszabb-rövidebb idő múltán keserűek, csalódottak legyenek, és végül, amilyen ragyogón felejtkeztek egymás tekintetébe, amikor ünnepélyesen kimondták a "boldogító igent", olyan gyűlölettel méregetik egymást a bíróság előtt. A válások száma és a

házas népességre jutó aránya évről-évre több a megelőző évinél, a szakembereket és a nemzet jövőjéért aggódókat okkal nyugtalanítja, meddig növekedhet még a válási arány; a cinikus, az erkölcsi gátlástalan, az egyszerűen csak keserűen csalódott ember a házasság mint társadalmi jogi intézmény létjogosultságát vitatja.

FIGYELEMFELKELTŐNEK SZÁNT GONDOLATAIM A VILÁG ÉS HAZÁNK JELENÉRŐL ÉS JÖVŐJÉRŐL, 2013

AZ ÉLET MIÉRTJEI IRÁNT ÉRDEKLŐDŐ KEDVES OLVASÓ MINDENNAP TALÁLKOZIK a körülöttünk zajló, változó világ, a MÉDIA, az INTERNET által ismertetett, közvetített valóságával: hol itt, hol ott fellobbanó indulatlángok, bér- és kenyérharcok, sztrájkok, munkanélküliség, infláció, kilakoltatások, világföldrészen a kápráztató magánvagyonok mellett az elképesztő mértékű mélyszegénység, haszonszerző célú kártevő cselekedetek, élővilág-pusztítás, és még sorolhatnánk a híreket, amelyek mind aggodásokkal töltik el a lelkünket, MI LESZ EBBŐL?!

Jelen életünk kimondatlan jelszava: SI FECISTI NEGA! HA MEGTETTED, TAGADD! A büntető börtönévek, a pénzbüntetések csökkentésével, háziőrizetben, luxusbörtönben találod magad! Hazánkban 2013. év július 1-től a vétlen kiszemelt áldozatnak önvédekeznie szabad! SZIGORÚ TÖRVÉNY KELLENE, AMELY MEGÓV, NE KÉNYSZERÜLJÜNK ÖNVÉDEKEZÉSRE!

A 2011. évi NÉPSZÁMLÁLÁS demográfiai vonatkozású statisztikai adatai, hazánk népességszámának a csökkenését regisztrálta! Bizakodjunk, hogy nemzetfogyatkozásunkat a Kormányunk, Kormányok családvédő politikája megállítja, és méltányos közteherviseléssel, egyéb intézkedésekkel, mielőbb megoldódnak a gazdasági, pénzügyi, egyéb gondjaink, és sikeresen átvészeli a válsághelyzetet!

Írásaimban minden témafelvetésnél újra és újra vissza kellett irányítanom a közfigyelmet a II. világháború érintett térségeiben a több, mint 50 millió, öt magyarországi férfi katonahalott veszteségre, amely emberöltőnyi távon megváltoztatta elsősorban a nők helyzetét, de kapcsolódóan az emberiség életlehetőségeit is!

A kenyérkeresővé kényszerült nőknek iskolázottsági szint, és főként nemi erkölcs vonatkozásban, az új helyzetbe kerüléssel nagy elvárásokkal kellett, ill. kell szembenézniük! A nők bebizonyították, férfimód helytálltak, -nak a munkában, a tanulásban, a tudományokban, nemi erkölcs tartásukból engedményekre kényszerültek, -nek. Napjainkra az erkölcsi korlátok felborulása a nemiséget üzletággá silányította! A gyermekek egy része szenved az apai szeretet, a szülői felelősségvállalás hiányától! Az, hogy az elkövetkező évtizedek milyen életkörülményeket hoznak a világra, hazánkra, AZON IS MÚLIK, MENNYIRE FIGYEL A NÉP, NÉPÜNK, a POLITIKAI IRÁNYZATOKRA, képviselőik felismerik-e a tennivalókat, és következetesen végrehajtják-e az ígéreteiket? Mindenkor, de különösen a jelenlegi helyzetünkben a generációk megszületése, felnevelése felelősséget követel az országok vezetőitől, az EGYÉNTŐL, MINDENKITŐL!

A jelent és a közeljövőt, országokat sújtó pénzügyi, gazdasági válsághelyzet, a megélhetési lehetőségek hiányállapota, a családok összetartozás-érzésének az erősítését KÖVETELI!

A házasságkötés véd- és dacszövetsége a családokat összetartja, megóvjaa a szétzüllesztő üzleti machinációktól, amelyek az átvert, elszigetelődött, kihasználhatóvá vált egyént – főként a nőket! –, még erőteljesebben az ellehetetlenülés felé sodorják! Az öntudatot erősítő, tárgyi tudásszerző, széles látókört biztosító, összefüggéslátásra irányuló felsőfokú iskolai végzettség megszerzése a szegényebb néprétegek – főként falun élők számára – napjainkra beszűkült, autodidakta önképzésre kényszerít, ha adódik erre igény és lehetőség!

A két nem, a férfi és a nő törvényes házasságban élése, az utódok, a gyermekek személyiségfejlődését, biztonságérzetét erősíti!

Hazánkban a II. világháború után, a több, mint félszáz év alatt „divat” lett a drasztikus szóhasználat, az emésztés, a nemiszervek, felszólító módban a közösülés durva megnevezése, amely szavakat megbotrántoztatásként, csalódottság, vagy keserűségérzet kifejezésekként – nők is – fröcskölték / -ik magukból. Az elszabadult indulatok, a durva beszédstílus a családi élet összetartó erejét bontotta, bontja meg! E méltatlan, önérzetet sértő káromkodás reméljük, mielőbb eltűnik a köznyelvből!

Fiatal életkoromban az ILLEMKÓDEX szabályait illet ismernie mindenkinek! Szabályainak betartása megóv a durva beszédstílustól, sértő magatartástól, végső esetben tettelegességtől!

Az említett tények, megnyilvánulások ismételt felvetésével, a közfigyelmet kívánom nyomatékka ráirányítani, hogy az önfegyelemre, udvariasságra nevelő ILLEMTANT, ERKÖLCSTANT tantárgyként TANÍTANI KELL! Az egymás közelében élés konfliktust megelőző viselkedés-normáinak betartása LELKI, TESTI EGÉSZSÉGET ŐRIZ!

A férfi, a nő házasság, vagy élettársi kapcsolatában az elszabadult indulatkitörés nehezen gyógyuló lelki sebeket ejt, belehajszol link kapcsolatokba, szélsőséges esetben emberölésbe is!

Az egyénre, a családra nehezedő anyagi terhek, a munkanélküliség, a lelki nyomás egészségrontó hatásai tovább súlyosbítják mindkét nembeliek életét. A reménytelennek tűnő élethelyzetekből is jöhet, TALÁLHATÓ KIVEZETŐ ÚT! A korábbi, megszűnt kenyérkereseti lehetőség becsukódásával MINDENKOR NYÍLIK VALAMIFÉLE ÚJ! Ezért kell a fogékony agyú ifjúságot, az aktív életkorúakat az ÉLETRE, többféle szakmai, látókört tágító ismeretre FELKÉSZÍTENI!

Az előd generáció hozzátartozói – akik még élnek! - elmondhatják, felmenőik MEGÉLTÉK TRIANONT 1920. június 4.), országunk szétदारabolását, az ezt követő évek nyomorát, zsidó és roma származásúak ellen irányuló minden intézkedés egekbe kiáltó, elborzasztó, kegyetlen valóságát, 1944. év végén Budapest éjjel-nappali bombariadás, nehéz- és könnyűbombázások rettegéseit, 1945. április 4-ét, hazánk felszabadulását, a lebombázott fővárosunk újjáépítésének mozgalmi indulókkal lelkesítő, átmeneti lódenkabátos éveit, a reménykedő és csalódásokkal

zsúfolt közel fél évszázadot, az alulképzett „jó káderek” basáskodó, a parancsot hidegvérrel túlteljesítők megfélemlítő hatalmát, a lakókörnyezetük ma is szenvedő a közülük még élő jutalmazottak, véreböszönő öklelő, embertelen magatartását!

1989. október 23-a után, majd átlépve a XXI. század küszöbét, folytatódott az ellentmondásokkal terhelt zavarosban való halászások időszaka!

Igazolódott az ismert közmondás: „Aki közel ül a tűzhöz, az melegszik!” Az ország kelendő vagyona magánzsebeket duzzaszt! Felelősök után kutatsz? Az új tulajdonosok napi árfolyamhozammal, van, ki hamarosan továbbadta azokat! Az államkassza ürül, az off-shore cégek gyarapodtak /-nak!

A történelem viharait, küzdelmeit átélte NÉPÜNK, csakúgy, mint a sorsközösségben élő MÁS NÉPEK IS, A HAZÁJUKBAN, AZ ÉLNI AKARÁS LELKI SZIKLÁIBA KAPASZKODVA, átvészelve a zord időket, MEGŐRIZZÜK HELYÜNKET A VILÁGBAN!

Reménykedünk, bizakodunk, hazánk népének irányítói az elmúlt több, mint 60 év tanulságaiból okulva, a közérdeket szem előtt tartva, bölcsebben, új lendülettel, kiegyensúlyozott jövő felé halad, jó példát mutatva, NEMZETÜNK ÉLHETŐ, ÉLTETŐ, MUNKAALAPÚ JÖVŐJÉT ALAPOZZA!

A világ sodrásának kitett, megosztott érdekű tudatvilágban élő népeknek, népünknek, mitől lehet és kell tartania? Idézek „ÉBER FIGYELEMMEL MINDENKOR A HOLNAPÉRT” c. költeményemből: „...ÉRTŐ FÜLEK! Örököltű a váteszi jóslat: A BŰN MAGÁBAN HORDJA BÜNTETÉSÉT, ISTEN MALMAI LASSAN ŐRÖLNEK, DE BIZTOSAN!” (Megjelent: URÁNUSZ Kiadó, KLÁRIS ANTOLÓGIA, Budapest, 2008, ÚJBUDA 60+ VERS ÉS PRÓZA 2. Gazdagréti Községi Ház, Budapest, 2011. INTERNET: <http://mek.oszk.hu>, a „keresőben” ÁRPÁS RÓZSA néven I-III-ig fejezet).

A sandán előmunkált, fogyasztott, koptatott, szétkapkodott közvagyon-maradvány reménylángot is gyújt: a kényszerű megszorításokból, a gazdasági válságból a NÉPEK, HAZÁNK KILÁBAL!

AZ ÖNZÉS, A HARÁCSOLÓ KAPZSISÁG, a tudatot, az egészséget elveszejtő, lealacsonyító üzleti érdek: dohányzás, drog, mértéktelen szeszfogyasztás, szexgyakorlás, az elszabadult, megfélemlítő vad ösztönök kiélése helyett, CÉLT AD A KÖLTŐ, MADÁCH IMRE, AZ EMBER TRAGÉDIÁJA c. művének szabadon mondott végszava: „MONDOTTAM, EMBER, KÜZDJ” NEMES, TISZTA ÉSZÉRVVEL, AZ ÖNTÖRVÉNYŰ GONOSZ SZÁNDÉK, EMBERTELEEN CSELEKEDET ELLEN, ÖNMAGADÉRT, CSALÁDODÉRT, VÉDTELEN EMBERTÁRSAIDÉRT, A KÖZ IGAZÁÉRT, A BŰNÖZÉSTŐL ELRIASZTÓ TÖRVÉNYEK BETARTATÁSÁÉRT, EGÉSZ NEMZETÜNKÉRT, ERŐT SUGÁRZÓN BIZTASS „ÉS BÍZVA BÍZZÁL”!

A NÉP, A NÉPÜNK TÖPRENG: BÍZTUNK, BIZAKODUNK TOVÁBBRA IS! A KÉRDÉS NYOMASZT, MIKORRA JUT MINDEN CSALÁD ASZTALÁRA ITTHON ÉS A VILÁGBAN – NEM CSAK ÜNNEPKOR! –, TISZTES MUNKAJÖVEDELEMBŐL, ELEGENDŐ KENYÉR, SONKA, KOLBÁSZ, MAZSOLÁS KALÁCS?!

**Jónyer Mária, a KSH osztályvezetőjének levele Árpás Rózsa húga,
Gizella részére**

Központi Statisztikai Hivatal
Árpás Gizella részére!
Olajág Otthonok
Tejút utca 1.
Budapest 1214

Kedves Árpás Gizella!

Köszönettel vettük megkeresését, amit örömmel teljesítettünk is. Szívesen emlékezünk meg Árpás Rózsáról a Grafikon újságban, amelynek ő is szerkesztőbizottsági tagja volt, hiszen Rózsa a Központi Statisztikai Hivatal nagy tiszteletnek örvendő munkatársa volt, emellett pedig nagy tudású, széles ismeretekkel rendelkező egyéniség, aki az utókor számára példaképként szolgál.

Engedje meg, hogy utólagosan is engedélyt kérjek, Rózsának az interneten megjelent bibliográfiáját jelentettük meg forrásmegjelöléssel és szintén az ott megjelent egyik versét választottuk inspiráció gyanánt. Reménykedem, hogy a megjelent anyag elnyeri tetszését!

A lap megújult az elmúlt időszakban, így a kinézete és a tartalma is változott valamelyest, bízunk benne, hogy sokak örömére.

Budapest, 2016. június 6.

Tisztelettel és üdvözlettel:

Jónyer Mária
osztályvezető
Felhasználói Kapcsolatok osztálya

Központi Statisztikai Hivatala
1024 Budapest, Keleti Károly u. 5-7.
(+36 1) 345-6099

**Köszönetnyilvánításom Jónyer Máriának, a KSH Grafikon c.
újságában Árpás Rózsáról közölt megemlékezése tiszteletére**

Tisztelt Jónyer Mária Úrhölgy
a Központi Statisztikai Hivatal Felhasználói Kapcsolatok Osztályának
osztályvezetője

Alulírott Árpás Gizella, Dr. V. D-né gyémántokleveles közgazda vagyok, 84 éves, az Olajág Otthonok, Csepel, XXI. kerület, Tejút u. 1. A épület 3. emelet 324-es apartman lakója, és a felejthetetlen, áldott, drága jó Árpás Rózsának, a KSH volt főelőadójának egyetlen, édes testvérhúga. A halála leírhatatlan, mély fájdalom számomra, a síromon túl is nagyon szeretni, hiányolni és siratni fogom őt.

A kedves, csupa szív és lélek, tisztelt Osztályvezető Úrhölgy nagyon nagy örömet szerzett számomra, örökbecsű ajándékot kaptam, hogy a KSH dolgozóinak Grafikon újságában a 2016. május 1. számában megemlékezett Rózsikámról, Árpás Rózsa demográfus, esztéta, filozófus, költő címmel, és csodálatosan kiválasztotta ERŐMERÍTŐ című közkins költeményét. Örömet szerzett számomra a megújult Grafikon újság, kellemes élmény volt az esztétikus, tartalmas oldalakon keresztül bepillantani intézményük mai életébe. A színes újság gazdagon felöleli az eseményeket, tanít, nevel, szórakoztat, programokat kínál. Minden tisztelet a szerkesztőknek! Nővérem költeményei, írásai egyénileg és társadalmilag igen hasznosak, mert óv, véd, vigasztal, nyugtat, meggondolatlan cselekedetektől visszatart, irányt mutat, merre, hogyan tovább, és erőt ad. A közélet tisztaságának, a családi élet mindenhatóságának apostolnője. (Az ő szavait idéztem.)

Hálatelt szívvel köszönöm, szemeimből örömkönnyekeket hullajtott JÓNYER MÁRIA úrhölgy Grafikonban nővéremről, Árpás Rózsáról megjelent írása. A Jóisten áldja meg érte! A KSH igen tisztelt, szeretett elnökének, DR. VUKOVICH JÚLIA úrhölgynek, volt osztályvezetőjének, az ugyancsak tisztelt és szeretett DR. JÓZAN PÉTER úrnak, a Grafikon újság szerkesztőbizottságának és munkatársainak, a KSH valamennyi dolgozójának hosszú, örömteli, boldog életet, tartós jó egészséget kívánok.

Nagy tisztelettel, sok szeretettel, a Jóisten áldásával,

Budapest, 2016. június 20.

Árpás Gizella-Szilvia
Dr. V. D-né

JÓNYER MÁRIA ÚRHÖLGY JÓVOLTÁBÓL MEGJELENT EMLÉKEZÉS SZÓ SZERINTI TARTALMA

Emlékezés

Árpás Rózsa

demográfus, esztéta, filozófus, költő

1924. októberben Bukarestben született, Budapesten élt, demográfus, esztéta, filozófus, költő. A Központi Statisztikai Hivatalnál 1949. február 15-étől 1981. december 31-éig dolgozott főelőadóként mint a válások országos szakembere, aranygyűrűvel jutalmazott törzsgárdatag. A társadalomstatisztika területén foglalkozott népmozgalmi, válási, valamint nemzetközi vándorlási statisztikával. Nyugdíjba a Népeségstatisztikai főosztályról ment. Évtizedekig helyi laptudósító, ill. a Grafikon magazin szerkesztőbizottsági tagja, a Bp.-i TIT díszoklevéllel elismert tudományos előadója volt. Irodalmi érdeklődésével 13 éves életkorában kitűnt, karácsonyi színdarabot írt, rendezett, szerepelt a szülők, a tantestület örömére.

Édesapja építőipari szakmunkás, a szakmájának művésze. Trianon után a gazdasági világválság évei, a nincstelenség kijáratának a nyomor iskoláját a kisember-tömeggel, akik közé szülei is tartoztak. Az Ő helytállásuk példája olyan – húgával, Árpás Gizellával együtt –, mint viharos éji tengeren a hajósnak a világító bója. Életformájuk meghatározta mindkettőjük élet- és világszemléletét. Családjának, önmagának osztályhelyzete, életküzdelmek ars poeticáját nemzetközivé érlelte.

Költeményeiben lélekkialtásként feltárja a társadalmi és egyéni igazságosságért folytatott örök küzdelmet. A szellemi elitnek és minden felelősen gondolkodónak gondolatébresztő, nemes cselekvést sugalló költője. Biztatásaival reményt sugároz, a tiszta eszmék, a mind magasabb szintű emberi, szellemi értékek befogadására ösztönzi az olvasót. Vallja: az elmúlt korszak emlékei, tanulságai segítenek megérteni a jelent, és felkészítenek a holnapra! Élet-, családfenntartási gondokkal küzdve nem maradt ideje az irodalom aktív művelésére, csak a negyvenes életéveiben kezdte papírra vetni főként társadalmi ihletettségű, a múlt és a jelen valóságát generációkon átrepítő szárnyalással tükröztető, jelképekben is gazdagon kifejező költeményeit, verses elbeszéléseit, esszéit, ill. szociológiai írásait, novelláját, filmforgatókönyveit, és egy sci-fit.

Írásainak eszmei lektora húga, Árpás Gizella (Szilvia) Dr. V. D-né, oec. Dipl. Okl. közgazda, számítógépes rendszerszervező. A nevezett testvérhűg 1932-ben született, nővére a „HÚGOM SZÜLETÉSNAPJÁRA” című költeményében emlékezett meg róla.

Forrás: MEK OSZK – Árpás Rózsa, ÉLETNYIRBÁLT VÁGYAK,
<http://mek.oszk.hu/10600/10638/10638.htm>

ÁRPÁS RÓZSA: ERŐMERÍTŐ

El kéne hagynod végre
önérzettiport éned
bércen botló, hínár-birkózó
perpetuum mobile kínját!
Leráznod kell!,
mint jeges vízcseppet
a visszarévedő jelent,
elúzni a mindig lesz
lélektámadó „szúnyoghadtsereget”
melynek „nyomtalan csípése”
azóta is, ma is, éget, fáj,
szórd szét hát a semmibe
emlékeid bánattal teli
tanúság albumát.

Felejtsd kisszerűség
hordótömeg galacsinát,
a csőbe húzó álbarát hízelgőket,
sötét alagútban az előled rejtett,
keresztbe feszített
buktató kötelet.
Felejtsd a labirintba lökő,
horizont elől elzárt,
gúzsba kötöző
a „te nem kellesz!” hatalmát!
Forgandó a világ!
Ki tegnap legyőzött,
ma-holnap legyőzetett!,
gyógyír szavaidra ráéhezhet!

Ha új gond nehezedik rád,
tétován lépsz,
merre, hogyan tovább?,
múltadból szeretett hangok
csilingelnek feléd,
ŐK, a szülői sugallat mutatja
merre, hogyan lépj.

Figyelj!, csillagfényen,
ködgomolyagon át biztatnak,
védelmeznek ŐK tovább,
mint akkor, míg foghatta
féltő kezüket tenni akaró kezed,
dédelgesd lelkedben
az Ő fénylő emléküket.

Miként part kísér folyamot,
épített reményen botladozik
az ősökformált ÉN!,
lágyan és serkentőn,
mint a fény, ölelgető a mából visszanéző tegnap,
felitat könnyet,legyűr – mert kell! -
mindig van gondot,
segít megnyerni a HOLNAPOT!

Megjelent: 1997. ALTERRA Svájci-Magyar Kiadó, ANTOLÓGIA

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Fővárosi Önkormányzat Szent Imre Kórház
Humánpolitikai Igazgatóság
Humánpolitikai igazgató: Ronyecz Károlyné
1115 Budapest, Tétényi út 12-16.

Tisztelt Árpás Rózsa Művésznő!

Kérem engedje meg, hogy így szólítsam, hiszen az írás, a költészet, a szép magyar szó és gondolat művésze.

Nagy örömünkre szolgált, hogy hozzájárult e csodás írás közzétételéhez a Kórház „Hírforrás” újságában. Így lehetőség nyílt arra, hogy közel 1000 munkatársunk is megismerje írásművét.¹

Küldöm az újság pár példányát köszönettel és tisztelettel!

Ronyecz Panka
humánpolitikai igazgató

ALTERRA
Svájci-Magyar Kiadó
1054 Budapest, Széchenyi u. 1. D./A. I. 5.

Árpás Rózsa
Budapest
Fegyvernek u.
1116

Tisztelt Árpás Rózsa!

Köszönjük, hogy pályázatunkat megtisztelte kéziratával, s ezúton szeretnénk tájékoztatni a pályázat eredményéről. A lektorok véleménye az Ön pályaművéről a következő: KÖLTEMÉNYEIBEN REALISZTIKUSAN, S MAGAS FOKON KIMŰVELT LÍRAI ESZKÖZÖKKEL ÁRNYALJA AZ EMBERI ÉRZELMEKET S A PSZICHÉ REZDÜLÉSEIT. AZ ÉRTÉKÁLLANDÓSÁG, EMBERI MÉLTÓSÁG TOROKSZORÍTÓAN SZÉP HIMNUSZA HANGZIK A „SZÜLŐSIRATÓ”, S A „HÚGOM SZÜLETÉSNAPJÁRA” VERSEIBEN, S MINT-EGY FONÁK VILÁGUNK ELÉ TÜKRÖT TARTVA MINDENNEK IGÉNYES ELLENPONTOSZÁSÁT IS LÁTTATNI TUDJA „DIVAT-ÉLETKÉP 1997.” CÍMŰ MŰVÉBEN.

1997. szeptember 30-ig 382 szerző pályaműve érkezett.

A zsüri tagjai voltak:

Batári Gábor, költő, prózaíró, a Magyar Írószövetség tagja,
Gyimesi László, költő, kritikus, a Magyar Írószövetség tagja,
Kiss Benedek, költő, műfordító, a Magyar Írószövetség tagja

Megjelent: a CSALÁDI KÖRBEN c. antológiában 1998. VI. 8-án.

¹ Áldáskérés a tudásra, a jóságra. Megjelent: I. Forgószélben. <http://mek.oszk.hu/07500/07519/>

ISTEN SZEME MINDENT LÁT...

Idős, kedves hölgyismerősünk mesélte a vele történt alábbi esetet. Talán tanulságul szolgál mások számára is, ezért gondoltam, közreadom a vele történeteket.

Múlnak az évek, sajnos, öregszünk, lassan csak az emlékünkhöz él tovább. Rendezgetek a lakásomban, gondolatban mérlesek, kinek mit hagyok ajándékként, emlékként, kinek mit adhatok. Útjára bocsájtom a már nem hordott, kinőtt ünneplő ruháimat, kiolvasott könyveket, a háztartásomban már nem használatos tárgyakat, eszközöket. Ismerőseim figyelmeztettek, megváltozott körülöttünk a világ, mindinkább labilis lett a biztonság, a fiatalok jövőképe, munkanélküliség. Régi főhivatali kolléga ajánlotta a mi időnkben nálunk dolgozott műszerészt, aki nyugdíjasként minden munkát vállal, mindenhez ért, hívjam őt bizalommal!

Örültem az ismerős szakembernek, aki gondos, jó munkát végzett a lakásomban, amennyi munkadíjat kért, gavalléran megfizettem. Sorra mutogattam, a velem öregedett lakásomban mi minden javítás vár az ügyes kezére, gyakorlati tudására. Elmesélte, féktelen rossz „kölyök” volt, az édesapja állandóan pofozta, a fejét ütötte. A feleségét csodálja, hogy eddig kibírta őt, a vibráló idegrendszerű, nehéz természetű embert. Egy felnőtt korú nőtlen fiuk van, aki önálló lakásban él, unokájuk nincs, ki tudja, lesz-e?

Ő gyakran utazik Németországba, bizonygatta, őt kint annyira becsülik, hogy az egész házukban egyedül dolgozgat, felújítja a lakásukat.

Szerencsésnek éreztem magam, hogy e volt hivatali ismerőst megtaláltam, aki az öreg írógépeimet megjavította, a zárat kicserélte, és akire, úgy gondoltam, számíthatok a továbbiakban is. Természetesen gondoltam, hogy magára csukta a szobaajtót, míg munkaruhára cserélte az utcai ruháját. Munkavégzésekor a jelenlétemmel nem zavartam!

Eltelt néhány hét, és eljött hozzám ügyvéd ismerősöm, aki vállalta, eljuttatja nyomorék kisgyermeknek az általam korábban ajándékként odaígért apró kabala-tárgyakat, iparművész által készített kis állatfigurákat.

Ezek egy részét vásároltam, néhányukat ajándékba kaptam, lélekben mind egyenként a szívemhez nőttek. A bátorság jelképeként a kis orosz lánytól erőt merítettem, a zsámolyon ülő kutyus őrizte szívmeleg otthonomat, a kis cicák kedvességét, derűt árasztottak, Pinokkió mesefigura és még további öt darab kis állatka mind örömet, emléket jelentett számomra.

Az Ördög másképp döntött! A nyitott szekrénypolcra eltűntek e kedves apróságok, emléktárgyak nagy meglepetést, vendégemnek csalódást okozva!

Otthonomban e műszerész személyen kívül más idegen nem járt!

Kisdiák koromban az iskolánkban rigmusként mondogattuk: „Isten szeme mindent lát, ne lopd el a léniát”. A bűn magában hordja büntetését, nem lesz öröme annak, aki mást károsít, és abban, amit ellopott! Remélem, e tanítások élni és hatni fognak, míg él ember a Földön.

Ma olyan világban élünk, hogy jó, ha a gyanút ébren tartjuk önmagunkban!

2007

**PAPP LÁSZLÓ HÁROMSZOROS OLIMPIAI BAJNOK,
KÉTSZERES EURÓPA-BAJNOK HALÁLÁNAK 10.
ÉVFORDULÓJA EMLÉKÉRE, 2013. OKTÓBER**

2003. október 16-án, életének 78. évében elhunyt a „BOXLEGENDA, GYÉMÁNTLELKŰ ÖKÖLCSODA²”, azóta már az „égi ringben”, a szorítóban, szavait idézve a „karámban” boxol tovább. Példája, tanítása élteti a sportágot. Siker-sorozata a világ figyelmét magára vonta, Ő már életében beíratta nevét a halhatatlanságba!

Híres, neves emberek Őreá jellemzőn írták: „...Hihetetlen ütőerejű és kitűnő védekező képességű, ökölvívásban király, igazságos Mátyás, roppant erejű Toldi, élő bálvány, erőnk élesztője, hajnalok favágója, a bűvös ring örökös bajnoka, az akarat csodája, győzelmeink fáklavivője, dinamitöklő magyar, ördögi gőzdugattyú, az elegancia nagymestere; sikerei nem tették büszkévé, megmaradt közvetlennek, a legjobb értelemben vett egyszerűnek...”, és sorolhatók tovább az Őt kitüntető, elismerő vélemények, szavak.

PAPP LÁSZLÓ BEMUTATTA A VILÁGNAK: nem a haszonszerző üzletelés, a jogosulatlan előnyök vágya kell, hogy buzdítsa a sportolókat, hanem a sportszerű játék öröméért, az élvonalban maradásért, a győztes nemzetközi versenyekért, a bajnoki cím eléréséért, dicsőséget hozni szeretett Hazánkna, megbecsülést szerezni a magyar sportnak, mindezekért HAJTUNK, BOXOLUNK!

PAPP LÁSZLÓ céltudatos volt. A becsületesség, a tisztesség, a bajtársiasság jegyében győzelemre biztatott, lemondásokkal, kemény munkával, kitartó akarat, szorgalommal, tudással, technikával, fizikai és lelki erővel, önfegyelmel kell legyőzni a sportellenfelet! A társadalomban, az erkölcsi tisztaság ellenfeleivel szemben kell győznünk, akik önös érdekekért, haszonért, gazdagságért, vagyonért, furfanggal, tisztességtelen eszközökkel, módszerekkel a lelküket is eladják a poklok urának, a Sátánnak! a kell, harcolunk, sportnyelven „ökleljünk” az igazságért, az igazunkért, a MIEINKÉRT, az ÉLETÉRT, de magunkat meg ne adjuk, meg ne alázzuk! Emberhez méltóan, tiszta, nemes eszközökkel, nem elveszejtőn, nem sunyítva, hanem nyíltan, leleplezőn szabad, és kell cselekednünk, akkor előbb-utóbb GYŐZNI FOGUNK!

Testünk erejét a látóköreink, a tudásunk, a szellemi erőnk irányítja! Ezért kell az ifjúságot felkészítenünk a jövőre! Napirenden a program: TANÍTANUNK, ÓVNUNK KELL a felnövekvő NÉPÜNKET, a NÉPEKET a hamis célú, a pillanat örömet felfokozó, akaratot, erőt veszejtő, NIHIL-be taszító, mámorító szesz ital, a csábító könnyű, s mind keményebb drogtól, a dohányfüsttől, hogy munkában, kenyérharcban ALUL NE MARADJON! Minden megszületett gyermek, felnőtt, az élet kihívásai felett, az elkorcsosító törekvésekkel szemben TISZTA ÉSSZEL, EGÉSZSÉGES LÉLEKKEL GYŐZNI TUDJON, hogy a TÁRSADALOM HASZNOS TAGJÁVÁ VÁLJON!

² Idézet ÁRPÁS RÓZSA: „LEGENDÁS AUREÓLA, DICSFÉNY!” című, 2002. évben írott költeményéből. Megjelent 2009-ben a Forgószeiben című kötetben, <http://mek.oszk.hu/07500/07519/>

KORMÁNYUNK felelős IRÁNYÍTÓI, VEZETŐI, a sportot ez évtől napi gyakorisággal az általános iskolákban bevezették, még az átmenetileg hontalanoknál is, hogy a NÉPÜNK EL NE SATNYULJON!

PAPP LÁSZLÓ dicsőséget hozó, ringben tündöklő Személyét és az ellenfelét hívó boxmenetet, a „bunyót” indító, a meccs kezdetét és befejezését jelző gongütés hangja elnémult. Mesteredzőjének, trénerének, a derűs lelkű áldott szakembernek, ADLER ZSIGÁNAK atyai óvó, figyelmeztető szavai is már a múlté, de ÖRÖKÉLTŰ az átadott tudása, a tanítása, humoros játékossága az ÉGI CSAPATOT vidámítja tovább!

A HALHATATLAN BOXBAJNOK hihetetlenül gyors, félelmetes fegyverével, speciális jobbhorgával, horogütéseivel több, mint tíz éve már, hogy nem küldi padlóra az ellenfelét! Hírneves múltjának nemzeti kincset érő emléktárgyait gazdag tárház őrzi! Közöttük a fényképeiről szívet melengetőn, sugárzón szembenéz velünk csupaszív kedves mosolya, ún. csibészes kacintása. A Budapest Aréna (1143 Stefánia út 2.) az Ő NEVÉVEL fémjelzett!

Az élet bármely témájában a cél eléréséhez, a munkafeladatok maradéktalan teljesítéséhez biztonságos lelki háttér, példás családi élet szükséges! Bajnokunk számára ezt a háttérteret szeretett Felesége, ERZSIKÉJE biztosította, aki odaadó hűségével, sportszeretetével hozzájárult Férjének box-sikereihez, győzelmeihez. Találkozásuk ISTEN akaratának a csodája volt abban a korszakban, amikor nagy számú nőtömeg Európában és itthon Magyarországon nem találhatott igényének megfelelő férjet, az egymáshoz közeli időben bekövetkezett két világháború utáni férfiveszteségek miatt!³

PAPP LÁSZLÓ, mindannyiunk PAPP LACIJÁNAK hazai és nemzetközi dicsősége minden tekintetben példakép, HÍRNEVE FENNMARAD ÖRÖKRE, HIRDETVE AZ ÉLNI AKARÁST, A BOX-SPORT DICSŐSÉGÉT, A MAGYAR AKARATERŐ DIADALÁT!

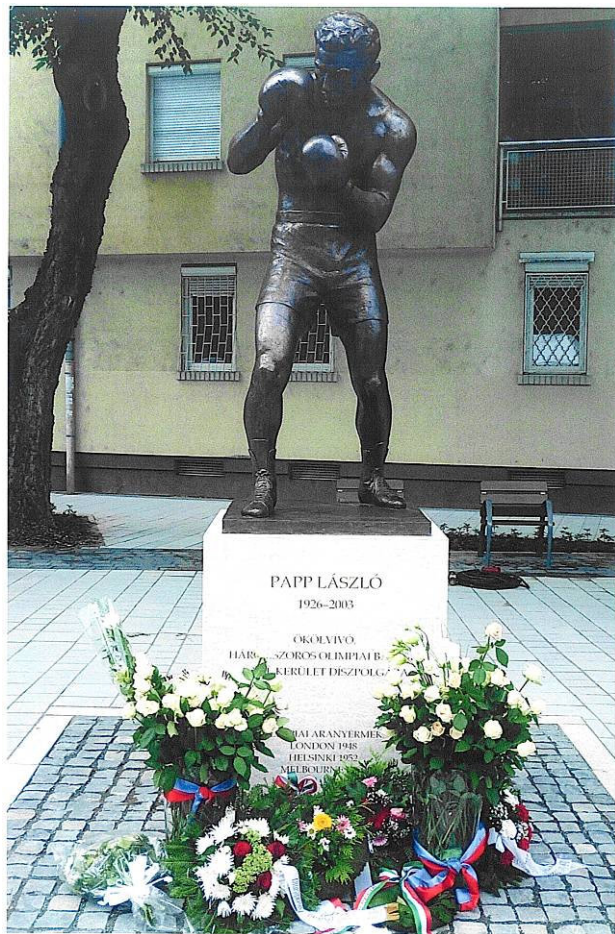
Szeretett fia, IFJ. PAPP LÁSZLÓ könyvben örökítette meg a sportcsillagok között tündöklő Édesapja sportéletútjának a történetét. A könyv címe: „Édesapám, Papp Laci – Harc ringen belül és kívül”, amelyet a TINTA KÖNYVKIADÓ (1116 Budapest, Kondorosi út 17., www.tintakiado.hu) igényes, szép kivitelben jelentetett meg 2004-ben Budapesten, illusztris személyek emlékezéseit idézve, fényképekkel gazdagon illusztrálva.

Ajánlom elolvasni mindazoknak, akik átérzik a sportolásra nevelés szükségességét, fontosságát, fegyelmezett, céltudatos életvitelben LÁTJÁK AZ ÉLET ÉRTELMÉT, CÉLJÁT, AZ EGYÉNI BOLDOGSÁG MEGTALÁLÁSÁNAK, MEGTARTÁSÁNAK A LEHETŐSÉGÉT!

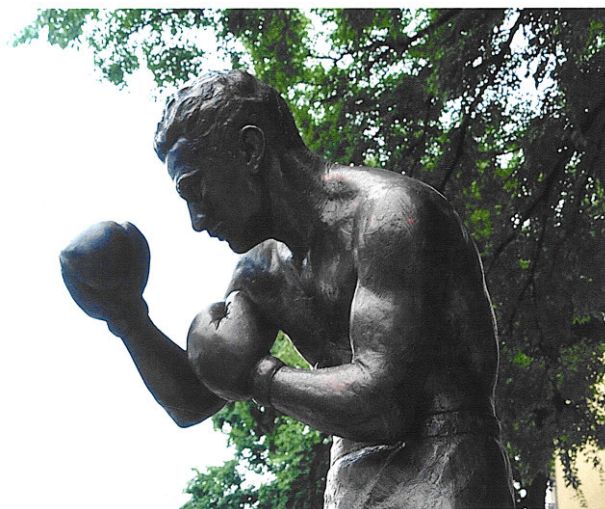
³ A II. világháborúban, Európában mintegy 50 millió, Hazánkban 870 ezer fő volt a katonahalott, nem említve az életben maradt meggyomorodottak számát! E tény hosszú távú, évtizedekre kiható NEMI ERKÖLCSI KÁOSZ FELÉ SODORTA A VILÁGOT!, amit tovább súlyosbítottak Magyarországon az 1956-os események!

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

E könyvben írottak az életküzdelmekkel szemben KITARTÁST, ERŐT, AKARATOT, TISZTESSÉGET, SZERÉNYSÉGET, EMBERSÉGET SUGALLNAK!

Papp László szobra a róla elnevezett téren
(Budapest, XIII. kerület)

Életerő-tábla Árpás Rózsa tiszteletére
egykori lakóházán (Budapest XI., Fegyvernek u. 6.)

TISZTELT OLVASÓ

Mottó: Az elmúlt korszak emlékei,
tanulságai segítenek
megérteni a jelent, és
felkészítenek a holnapra.
Á. R.

Árpás Rózsa demográfus, okleveles esztéta, filozófus, hivatása költő (Bukarest, 1924. X. 9 - Budapest, 2014. VIII. 9.) gondolatébresztő, tény- és lélekfeltáró költeményei, írásai, a gyermek, a nő, a férfi, a család védelmében íródott. Tollának ékessége: szüleitől örökölt, tovább éltetett kisugárzó jellemzilárdsága. Nemes erényei birtokában öntudatra, felelős, józan gondolkodásra, cselekedetre, lábon maradásra, erkölcsi tisztaságra, önzetlen szeretetre tanít, nevel, óv, int, bátorít, biztat.

Feltárja az I. és II. világháború borzalmainak megrendítő következményét: az erkölcsi normák felbomlásának a családok életére generációkon át ható lélek- és életpusztító hatását. Közvetve rámutat a korszak közéleti visszasságaira, bukatóira, nehézségeire, amelyek mind hazánk népességének életkörülményeire is ronszolóan hatnak. Irodalmi munkássága, időtálló költészete realisztikusan tárja fel a mindenkori hatalmi érdekek kiszolgáltatottjainak sorsát, életét, szellemi

szintjüktől függetlenül az élethelyzetek ismétlődnek. Minden költeménye önmagában is művészi alkotás. Tartalmi mondandója, anyanyelvünk szókincséből nyert jelképekben is gazdag, színes kifejezőmódja, jelen értékcsorbult, forgószeleként pusztító és felemelő, átalakuló világunkban szellemiségben rokonlelkűeket keresve irányt mutató élményt nyújt minden tisztultabb jövőért tanuló és küzdő ember számára! A költő abban reménykedik, hogy a tiszta búza jó talajba kerül, és nem keveredik közé ocsú.

Realista, történelmi szemléletű költészete, irodalmi munkái időtállóak, mert a választott témái is azok a spirálisan ismétlődő női, családsorsok, a zsákutcába torkolló kiszolgáltatottság. Könyvében nem kell keresgélni az „aranyleletet” a versek szénakazalában, mert minden költeménye továbbgondolkodásra készítő, közéleti ihletésű művészi alkotás!

ÁRPÁS RÓZSA, ÖNMAGAMRÓL

1924. X. 9-én születtem Bukarestben, egyetemi végzettséggel demográfiai kutatásokban szereztem gyakorlatot. Főhivatali munkahelyemen főelőadóként, jubileumi oklevéllel, aranygyűrűvel tüntettek ki. A TIT-ben tudományos előadás-sorozataimért díszoklevelet adományoztak részemre. Életutamon a Szüleim helytállásának példája olyan volt számomra, mint viharos, éji tengeren a hajósnak a világítótornya. Édesapám építőipari szakmunkás, szakmájának művésze volt. Trianon után a gazdasági világválság évei a nincstelenség, a nyomor iskoláit kijáratták az emberi méltóságában megtiport kisember tömeggel, a becsületrend kitüntetéslen, névtelen harcosaival, akik közé Szüleim is tartoztak; életformájuk meghatározta az élet- és világszemléletemet. Verseimben lélekkialtásként tükröztetem a társadalmi és egyéni igazságosságért folytatott örök küzdelmet a hatalmi önös érdekekkel. Biztatásommal igyekszem reményt sugározni.

BÚCSÚ AZ ÉLETEMTŐL!

(Külön-külön Mindkettőnk búcsúztatásakor, az Evangélikus Egyház szertartása előtt, a Rákoskeresztúri Újköztemető szóróparcellájában való kényszerű szétszóratásunk alkalmával kerüljön sor a felolvasásra, ez a tiszteletteljes kérésünk! Köszönjük.)

Nem azért búcsúzom, mert meguntam az életemet, s eldobni készülök! ÓH! NEM! Lejáróban az időm, bár mondhatnám a rohanó időnek, hogy tőlem „hess, ne siess!” Ez évben, 2014. október 9-én – Az ősz már beköszöntött! – leszek 90 éves. Az igazságot kereső és hirdető mérleg jegyében születtem, amikor a fák sárguló, rótvörös, rozsdabarna színű levelei közül kikandikál, játszadozik az aranylón csillogó bágyadozó napsugár.

MI A TITKA a viszonylag hosszú életemnek? Rövid a válasz: a minden rosszat legyűrni képes SZERETET! Holtukban is végtelenül tiszteljük, szeretjük az étellel ajándékozott példamutató, kristálytisztá jellemű, lelkű SZÜLEINKET! Azóta is él bennünk mély emberszeretetük, balsorsok iránt érzett beleérző képességük! Édesapánk két kezével, hitelbe építette Maglód-nyaralón a kis féltetős házunkat, ahol Gizella Húgom született 1932-ben. 1933-ban a munkanélküliség, a nyomor elől, Budapestre menekültek építkezést keresve, időnként találva. Itt, ebben a kis házunkban 1944-ben nyilas üldözőik elől menekülő izraelita vallású vezetőket mentettek! Áldott szüleink a legtöbbet adták nekünk, a reánk vigyázó, önzetlen SZERETETÜKET! A munkanélküliségtől szenvedő, sokat küzdő, TÖREKVŐ, értékes életüket megkurtította a kegyetlen, mostoha, a legtöbbeket sújtó, ÖNZŐ ÉRDEKVILÁG, és gyógyította, mentette, az orvostudomány akkori fejlettségi szintje!

Gizella HÚGOM is végig szenvedte a munkásgyerekből értelmiségivé lett közgazdák számadatok között olvasni tudók kálváriáját! Így senyvedett az igazságért, a KÖZÖSSÉG ÉRDEKEIÉRT látni, és harcolni képes tanult, aktív dolgozók élete!

Húgom, szakmai széleslátóköre, én a demográfia, a népességtudomány, a válások országos szintű szakembere megmutattuk, milyen módon segíthetünk a magányosságra kárhoztatott sorstársak életén. Hittel reméltük, hogy sokak számára az elreménytelenedésből lehet, van kiút! Húgom, Dr. V. D-né Árpás Gizella „ÚJ FÉSZEK” TÁRSTALÁLÓ, CSALÁDSEGÍTŐ MAGÁNSZOLGÁLTATÓ, én „BOLDOGSÁGÉRT” TÁRSKÖZVETÍTŐ, RENDEZVÉNYSZERVEZŐ magas színvonalon, nívós előadóművészek fellépésével, neves éttermekben, rendszeresen táncos klubesteket szerveztünk erkölcsi szigorral, hétvégeken, szerény belépőjeggyel, indokolás szerint ingyenesen. A vidám hangulatú rendezvényeinken való ismerkedés sok pár boldog egymásra találását, házasságkötését eredményezte!

ÁRPÁS RÓZSA: IV. REMÉNYTELJES ÉVEK ELŐTT

Az utánzó konkurenciák lezüllesztették a szolgáltatást, mi, 12 év után jó hírnevünket megőrizve megszüntettük e szolgáltatásunkat. ÚGY ÉREZZÜK, NEM ÉLTÜNK HIÁBA!

Az érintett korosztályok számára a két világháború férfivesztése, majd 1956, sajnos napjainkig kihat! Így maradtunk mi is, mindketten utódtalanok, elmagányosodottak!

Vigasztaljuk, és reményt adunk a mai és mindenkori holtodiglan-holtomiglan társ, utód nélkül maradottaknak: Akiknek nem adta meg az élet a törvényes, páros családi boldogságot, nyugodjanak meg sorsukban, mert MÉLTÓ TÁRS nélkül beláthatatlan gondot vettek volna a „nyakukba”! Utódaik nem biztos, hogy értékelnék az értük hozott áldozataikat! Sívár, örömtelen élet helyett, szívük melegéből juttassanak vigaszt a RÁSZORULÓKNAK! ISTEN MEGÁLDJA önzetlen fáradozásait!

Minden ember számára fájó tény az ismert dal szövege: „Az ifjúság s a nyár, oly gyorsan messze száll, búcsút sem int, és vissza sem jön már”!

Az életküzdelmeken mindketten önbecsüléssel végimentünk, a ránkfröcskölt sarat letöröltük, homály nélkül tiszták maradtunk Isten és ember előtt!

SZÉTKÜRTÖLÖM A VILÁGNAK! Költői életművem, anyaszívű óvásaim internacionálisak! VIGASZT NYÚJT, ERŐT AD, GYŐZNI FOG MINDENÜTT A JÓ, AZ IGAZ!

Budapest, 2014. július hó

Elhunyt: 2014. augusztus 9-én

Megjelent: URÁNUSZ Kiadó, Kláris Antológia, 2015